

Llobregós

informatiu

Dipòsit legal: L-798-2003

NÚM. 86

DESEMBRE - 2017

En portada...

En blanc i negre

Des del proppassat 1 d'octubre el blanc i el negre s'han instal·lat amb força en l'imaginari dels qui habitem aquest país. El blanc i el negre com a símbol de la polarització entre posicions dels uns i dels altres, però també el blanc i negre que ens remet a com molts veien la vida i el país durant el franquisme, tot filtrat per aquells aparells de televisió on el color no existia. Massa ressonàncies d'una altra època que ens parla de presons i de manca absoluta de llibertats... Però la irrupció d'aquest món en blanc i negre també ens ha fet grans de cop i hem entès (si bé molts ja ho sospitàvem) que la independència no es fa només amb cercaviles festives com les dels multitudinaris onze de setembre dels darrers cinc anys. La brutalitat de la resposta de l'Estat espanyol ha apagat molts somriures (aquells "somriures" que havien de definir aquesta revolució democràtica) i ens ha colpejat de totes les maneres possibles, fins i tot posant entre reixes bona part d'un govern escollit de manera legítima. Però des de l'1 d'octubre també ens hem sabut més poble que mai, convençuts de la nostra força com mai ho havíem estat. La nostra portada d'enguany és un símbol de dol per la ignominia, però també de dignitat i resistència. D'haver entès que sols el poble salva el poble. I de recuperar la sentència antiga del vigatà canonge Colell: "No captem el dret de viure, dret que no es compra ni es ven; poble que mereix ser lliure, si no li donen, s'ho pren..."

Disseny: Fermí Manteca

Text: Maria Garganté

A l'interior...

5 Noticiari

El Síndic de Greuges ha respost a la nostra adhesió al Col·legi de Periodistes sobre la vulneració del dret a la informació. Ens diu que ha elevat un informe a les altes instàncies internacionals.

21 Opinions

Diferents persones manifesten les seves opinions sobre els fets ocorreguts i la situació actual de Catalunya, una situació anòmla des del punt de vista polític, social, econòmic i democràtic.

46 Cuina

Una altra lliçó de bona cuina del Llobregós. Avui, un arròs amb verduretes, un plat de proximitat, ja que totes les verdures i hortalisses que hi ha posat són del propi hort. I amb moltes vitamines.

52 Esports

La Cursa de Muntanya Alta Segarra, és el resultat de l'esforç d'una organització que porta a Sanaüja un esdeveniment esportiu extraordinari i posa en valor la bellesa natural del territori.

EDITA:

Associació del Patrimoni Artístic i Cultural de Torà (APACT)
c/ Convent, s/n
25750 TORÀ - Tel. 649 352 877
correu-e: info@llobregos.info

Subscripcions i publicitat:

Ramon Torné, tel. 973 473 265

CONSELL DE REDACCIÓ:

Antònia Balagué, Ramon Castellà, Ester Closa,
Ramon Fitó, Maria Garganté, Jordi Llauredó, Fran-
cesc Miramunt, Maria Morros, Ramon Torné, Josep
Verdés, Daniel Vidal, Rosa Vila, Vicenç Vilaseca.
Coordina: Fermí Manteca

COLLABORADORS HABITUALS

Roger Besora, Anna Cantacorps,
Jordi Leiva, Montse Miquel, Antoni Montroig,
Gisela Rosell, Sergi Torrescasana, Raquel Venque

COLLABOREN EN AQUEST NÚMERO

Gemma Martínez, Ferran Miquel, Sílvia Peribáñez,
Toni Pinós, Lúcia Pujol, Genís Simon,
Laura Torrescasana

Subscripció anual: 15,00 Euros

A l'estranger: consultar preus

Número solt: 3,00 Euros

Dipòsit legal: L -798-2003

Disseny i maquetació: Fermí Manteca

Impressió: Impremta Barnola (Guissona)

Tiratge: 700 exemplars

Aquest número està imprès en paper ecològic, elaborat sense clor

(≡) **ACPC**
Associació
Catalana
de la Premsa
Comarcal

Membre de l'Associació
Catalana de la Premsa
Comarcal

LLOBREGÓS INFORMATIU no és responsable ni subscriu necessàriament les opinions expressades pels autors dels articles publicats.

Editorial

En la nostra edició del mes d'agost auguràvem un estiu calent i una tardor encara més calenta. Ens hi vam quedar curts. La tardor ha estat i està bullint! Quantes coses han passat -i estan passant- que escandalitzen a molts, horroritzen d'altres i sorprenen sobretot aquells que han nascut i crescut en democràcia i no s'esperaven pas que fos possible atemptar institucionalment contra els drets humans i, a més, negar-ho.

La dicotomia entre allò que és legal i allò que és legítim és un debat obert que dona per a molts raonaments, sentiments i matisos.

Nosaltres hem volgut dedicar aquesta edició sobretot a narrar els fets succeïts en els nostres pobles el dia 1 d'octubre, jornada dedicada al referèndum d'autodeterminació, i captar les opinions de diverses persones sobre la situació de Catalunya.

Mostrem i agraiem la carta que hem rebut del Síndic de Greuges en resposta a la nostra queixa sobre la vulneració de la llibertat d'expressió i de premsa que es va produir el mes de setembre passat per part de l'Estat espanyol.

Lamentem els fets i els condemnem i desitgem i demanem que els empresonats injustament, -com opinen la majoria de penalistes espanyols i juristes internacionals- siguin alliberats.

Als nostres lectors els desitgem una bona lectura i, malgrat tot, un Bon Nadal!

www.llobregos.info

info@llobregos.info

AMB EL SUPORT DE

Generalitat de Catalunya
**Departament
de la Presidència**

Diputació de Lleida

**INSTITUT
D'ESTUDIS
ILERDENCS**

Fundació Pública de la Diputació de Lleida

Enriqueta S.C.P.
perruqueria **unisex**

C/ Vall, 2 - Tel. 973 47 31 57 -TORÀ (Lleida)

FLECA
PASTISSERIA
PERETÓ

Major, 2
Tel. 973 476 018
SANAÜJA

Plaça de la Creu
TORÀ

"La casa del pa i la coca"

Ctra. de Ponts, s/n
08281
Castellfollit de Riubregós
Tel. 93 869 30 38

Visites
973 473 028

Isaac Soteras
INSTAL·LACIONS, LAMPISTERIA
I MANTENIMENT

c/ Sense Cap, 9 - 25750 Torà
T. 625 53 17 43
E-mail: isaacsoteraslampista@hotmail.es
Lampisteria Isaac Soteras

**Serveis i Neteges
Segarra**

Atenció personalitzada per a
avis i/o malalts, a domicili.
Servei de neteja per a
particulars, despatxos,
obra nova...

Av. Ponts, 1 - GUISSONA
973 55 25 02 - 618 72 88 59
sad_segarra@yahoo.es

**EXCAVACIONS
DUOCASTELLA S.L.**

Castellat - 08263 SANT MATEU DE BAGES (Barcelona)
Tel. 93 743 30 52 - Tel./Fax 973 473 163
www.excavacionsduocastella.com
e-mail: calmarquet@calmarquet.net

CAL MAS
DE SANT SERNI

25750 TORÀ | LA SEGARRA | LLEIDA
TEL. 973 473 581 | 676 086 185
FAX 973 473 107 | www.calmas.net

EL SÍNDIC ENS ESCRIU

Registre de sortida
Núm: S-58880/2017
Data: 24/10/2017 12:46:05

Síndic de Greuges de Catalunya

SÍNDIC
EL DEFENSOR
DE LES
PERSONES

Llobregós Informatiu
C/ Baix, 8
25750 Torà

Senyors/es,

Us escric en relació amb la vostra queixa per una possible vulneració del dret a la llibertat d'expressió.

Com sabreu, han estat molts els editors de premsa, revistes i digitals que van demanar la intervenció d'aquesta institució adherint-se a l'escrit presentat per la Federació d'Associacions d'Editors de Premsa, Revistes i Mitjans Digitals el propassat 19 de setembre a la seu de la institució del Síndic de Greuges de Catalunya.

Aquesta institució és conscient que a partir de la convocatòria formal d'un "referèndum d'autodeterminació" amb la Llei 19/2017, del 6 de setembre, del referèndum d'autodeterminació (recorreguda pel Govern de l'Estat i suspesa pel Tribunal Constitucional el mateix dia), s'ha produït una escalada de fets qüestionables des de la perspectiva del respecte

als drets humans. En aquest sentit, aquests fets han motivat diferents posicionaments per part d'aquesta institució, sempre amb el propòsit de protegir el respecte als drets humans i apel·lant des de l'inici al diàleg polític per resoldre el conflicte. Aquests comunicats i informes s'han adreçat, a banda de a les autoritats catalanes i

“S'ha produït una escalada de fets qüestionables des de la perspectiva del respecte als drets humans”

espanyoles competents, al Comissari europeu de drets humans, al Defensor del Poble Europeu, a l'Alt Comissionat de l'ONU pels Drets Humans, al Defensor del Pueblo i als defensors autonòmics, així com als Membres de l'institut Internacional de l'Ombudsman. Podeu trobar totes les actuacions a www.sindic.cat, a l'apartat de notícies i històric de notícies. Pel que fa a la llibertat d'expressió, cal destacar, com sabreu, que el dia 12 de setembre el Tribunal Superior de Justícia de Catalunya va notificar a diverses persones, incloent-hi als responsables dels mitjans de la Corporació Catalana de Mitjans Audiovisuals (TV3 i Catalunya Ràdio) un acord del ple del Tribunal Constitucional "prohibint informar sobre qualsevol acord o actuació que permeti la

preparació i/o celebració del referèndum d'autodeterminació a Catalunya", tot advertint de possibles conseqüències penals en cas de desobeir.

Davant aquests fets, el Síndic va emetre una carta el 15 de setembre a les institucions

prèviament esmentades posant de relleu que les llibertats ideològiques d'expressió, reunió i informació són pilars de la democràcia i que la interlocutòria que sembla prohibir a mitjans públics de comunicació de difondre certes informacions podria estar vulnerant drets fonamentals reconeguts constitucionalment i estatutària,

... EL SÍNDIC ENS ESCRIU

i també en els tractats internacionals ratificats per Espanya, en particular el Conveni europeu de drets humans.

Pel que fa a les detencions i escorcolls produïdes el dia 20 i 22 de setembre, aquesta institució va tenir coneixement de l'existència d'un possible atemptat a la llibertat d'informació a diferents mitjans de comunicació, com els diaris Vilaweb, El Punt Avui o El Nacional per restringir el dret a la llibertat d'expressió i informació. Es considera que les accions dutes a terme no van superar el test de proporcionalitat establert a l'article 10 de la CEDH i la nombrosa jurisprudència del Tribunal Europeu de Drets Humans. En aquest sentit, limitar aquest dret fonamental ha d'estar justificat per ser necessari i proporcional, i les autoritats tenen l'obligació de demostrar que la mesura imposada és la menys restrictiva i és compatible amb els principis democràtics. La llibertat d'expressió és essencial en una societat democràtica i és especialment greu lesionar-la també quan afecta la llibertat de premsa. El dia 20 de setembre el Síndic va emetre un comunicat demanat al Govern espanyol que les actuacions que enceti respectin la legislació internacional, així com el marc legal establert a l'Estat democràtic i constitucional, per entendre que va haver molta desproporció en les diverses accions.

De forma continuada, davant les diverses actuacions de les darreres setmanes que representen una minva en l'exercici dels drets fonamentals, aquesta institució ha exposat, en la línia de les idees exposades a l'informe del mes d'abril de 2017 *Retrocessos en matèria de drets humans: llibertat d'expressió dels càrrecs electes i separació de poders al Regne d'Espanya*, que hi ha un creixent ús partidista de la justícia, que va aparellat amb una creixent judicialització del debat polític respecte de Catalunya, l'erosió de la separació de poders i les limitacions a la llibertat d'expressió. En aquesta línia, el 22 de setembre aquesta institució va publicar un extens informe destacant, entre d'altres, la possible vulneració a la llibertat d'informació als diferents mitjans de comunicació, tot restringint la llibertat d'expressió i informació, a parer d'aquesta institució, de forma no proporcional.

Aquesta institució ha reiterat en els diversos comunicats i informes emesos durant les darreres setmanes un continu crit d'alerta sobre els diversos fets i va fer una apel·lació solemne perquè totes les institucions implicades abordin de manera immediata el necessari diàleg polític per resoldre un tema tan transcendental.

El dia 4 d'octubre, el Síndic de Greuges va anunciar que posava a disposició de les autoritats públiques la institució del Síndic de Greuges de Catalunya, en la seva funció de mediació, d'acord amb l'article 4 de la Llei 24/2009, de 23 de desembre del Síndic, per organitzar, en els àmbits de Catalunya, Espanya i la comunitat internacional, una taula d'entesa i acord per totes les parts implicades, com és el president del Govern de l'Estat espanyol i el president de la Generalitat de Catalunya, Corts Generals i

Parlament de Catalunya, així com tots els altres poders de l'Estat, tot interpellant al Defensor del Poble. El Síndic ha proposat consensuar com a punt de partida entre tots els convocats, marcar el moment zero

per a l'acord i l'entesa. En aquest sentit, ha tornat a apel·lar al diàleg polític per a resoldre l'actual situació, en la línia del que ha assenyalat l'Alt Comissionat per als Drets Humans de les Nacions Unides.

D'acord amb aquesta informació que espero que us sigui d'utilitat, finalitzo la meva actuació en relació amb el vostre expedient. Tanmateix, aquesta institució restarà amatent a qualsevol possible nova vulneració que pugui suposar un perill o una limitació no justificada a la llibertat d'expressió per actuar en conseqüència. Resto a la vostra disposició per a que em feu coneixedor de qualsevol nova situació que considereu que pugui vulnerar drets fonamentals.

Cordialment,

Rafael Ribó
Síndic

Barcelona, 24 d'octubre de 2017

EL LLOBREGÓS GAUDEIX I PATEIX L'1 D'OCTUBRE

Dediquem les següents pàgines a cada un dels nostres pobles, amb la crònica de la jornada viscuda el dia 1 d'octubre i com van celebrar el referèndum d'autodeterminació convocat per la Generalitat de Catalunya i suspès pel Tribunal Constitucional a petició del govern de l'Estat. Un

dia viscut de manera festiva i atemorida alhora que a cada poble es va viure de manera diferent però amb la consciència comú d'estar assistint a un fet històric del nostre país. Quedarà constància a la nostra revista de les coses que passen a la nostra Vall.

MUNICIPI	CENS	SI	NO	BLANC	NUL
Biosca	169	68	2	3	1
Calonge	163	143	4	1	0
Castellfollit	144	122	7	2	0
Ivorra	98	123	1	1	0
La Molsosa	95	63	2	1	1
Massoteres	136	151	3	3	0
Pinós	230	209	6	4	0
Sanaüja	334	296	8	3	0
St.Guim Plana	133	92	0	0	1
Torà	922	678	26	3	3

Resultat de l'escrutini

L'1 D'OCTUBRE A PINÓS

Dubtes, nervis... il·lusions i esperances

Cua per votar. Hi va haver estones que el sistema informàtic no acabava de funcionar però la gent esperava pacientment per votar. (Foto: Pere Garriga)

Ester Closa.- A mesura que s'anava acostant el dia 1-O augmentaven els dubtes i els nervis, però també les il·lusions i esperances. Arribaran les urnes i papeletes a Pinós? A algú li ha arribat la carta per estar a la mesa? Els cossos policials ens deixaran votar? Les converses eren pràcticament monopoli del referèndum i els mòbils treien fum.

Primer se'ns convocava a primera hora al col·legi electoral (Ajuntament de Pinós) per a poder-lo defensar en cas que vingués algun cos policial. Aquesta primera hora que en principi era a les vuit del matí, després passava a ser les set, les sis i finalment se'ns convocava a les cinc del matí. I és que no ens perdonaríem, després de tant temps esperant, arribar tard a la cita.

Finalment, un nombrós grup de joves decidia anar a passar la nit al costat del col·legi electoral, al Santuari de Pinós. Amb música i festa passarien més ràpides les hores. I no va ser pas mala opció, ja que al llarg de la nit s'hi van anar afegint tots aquells que es van posar al llit i no van aconseguir agafar el son.

I per fi arribava la matinada del dia 1 d'octubre, un dia que seria llarg i intens. Abans de les set del matí ja hi havia força moviment al Santuari:

Una cinquantena de persones i alguns tractors a primera línia. I poca estona després resolíem el primer dels dubtes, ja que l'urna arribava al col·legi entre els aplaudiments de tots els presents. Confirmat, a Pinós ha arribat l'urna!

Però encara no estava tot resolt: A continuació, els coordinadors del referèndum a Pinós es reunien per demanar si algú havia rebut la carta per formar part de la mesa. I silenci. Com que ningú dels presents l'havia rebut, calia formar la mesa amb tres persones que voluntàriament estiguessin disposades a passar-hi el dia i assumir les conseqüències, en cas que n'hi hagués. No va ser gens difícil de trobar-los. I per tant, ja teníem el segon dubte resolt: Confirmat, a Pinós es pot constituir la mesa!

El tercer dubte va estar rondant pels nostres caps tot el dia. Vindrà la Guàrdia Civil a requisar el material i fer tancar el col·legi electoral? Al llarg del dia es van succeir moments més distesos amb altres moments de tensió. Una xocolatada per esmorzar, canvis de lloc de la mesa i l'urna, llargues estones sense funcionar el vot electrònic, un campionat de botifarra... Les imatges que veiem per WhatsApp i la tele de les càrregues policials ens posaven els pèls de punta. Finalment, cap cos policial va impedir la votació al referèndum de l'1-O al municipi de Pinós. I tercer dubte resolt: Confirmat, a Pinós s'ha votat!

Passat l'1 d'octubre segueixen els dubtes i nervis, però també les il·lusions i esperances. A Pinós i a tot Catalunya!

Esmorzar matiner al Santuari de Pinós amb coca i xocolata. (Foto: xarxes socials)

BIOSCA CELEBRA L'1-0

Just a les vuit del matí van arribar l'urna i les paperetes

Jordi Llauredó. - De fet, la jornada del referèndum ja va començar el dia abans. A més a més, el dissabte es preparaven també les activitats per celebrar, mentre es votava, el Dia Mundial de la Gent Gran.

Pendents dels esdeveniments, la vigília a la nit van dormir una dotzena de persones a l'escola, per evitar que el col·legi electoral fos precintat. La matinada fou llarga, però a les sis del matí es va preparar una bona xocolatada, seguida d'un esmorzar popular i així agafar forces per una jornada que es preveia tensa, llarga i esperançada.

Just a les vuit del matí de l'esperat dia 1 van arribar l'urna i les paperetes i tot seguit es va formar la mesa electoral. Cap incident, llevat que l'hora d'obertura es va endarrerir una mica per culpa dels errors informàtics amb l'App del cens.

El dia va transcórrer amb un matí festiu i bon ritme de votacions, amb la barreja de la tensió per les notícies que anaven arribant i per la insistència d'una patrulla de mossos que volien entrar a l'escola durant tot el matí. La barrera de gent apostada a la porta va impedir que hi entressin.

A mig dia i en un bon ambient, es va fer un dinar popular amb una cinquantena de veïns.

Davant de les notícies que arribaven, a la tarda es va decidir canviar el lloc de votació per seguretat, però veient com evolucionava la tensió i repressió en certs pobles de la comarca i comarques veïnes, es va decidir parar la votació i salvar els vots emesos fins aquell moment. A Biosca els vots van ser: Si 68, No 2

CALONGE VOTA

Resistents i tossudament alçats

Ramon Fitó. - A Calonge de Segarra, dies abans de l'1 d'Octubre estàvem com pujats a la muntanya russa. De vegades estàvem dalt de tot i pensàvem que el referèndum se celebraria i d'altres ens enfonsàvem i pensàvem que no s'arribaria a celebrar. Vam estar contents en saber que els membres de la mesa electoral i els seus suplents havien rebut puntualment els nomenaments, no per correu, evidentment.

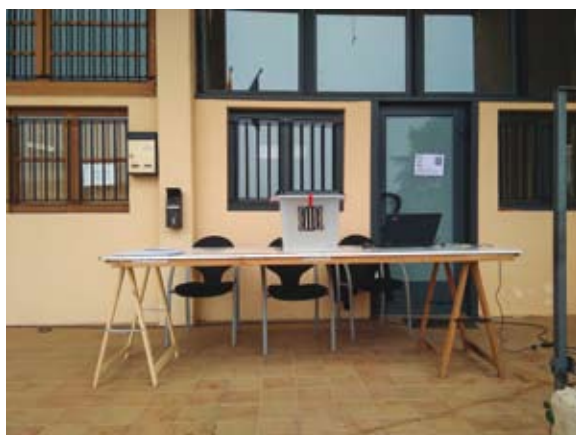
Però vam patir per les urnes, les paperetes, el material electoral... Hi arribarien? no se'n sabia res. Gran satisfacció al saber que l'Ajuntament havia organitzat una botifarrada a primera hora del matí per tal que la gent anés a votar ben d'hora, ben d'hora. A les 7 del matí els voluntaris ja tenien a punt les brases per coure la botifarra. Era un bon presagi. Tot aniria bé.

A partir de les 8 van anar arribant els votants disposats a passar el dia al col·legi electoral defensant l'esperada urna plena de vots i per això necessitaven agafar forces amb un esmorzar contundent. Gran alegria quan va aparèixer l'urna i tot el material electoral. Bona gent havien transportat tot el material passant per camins que no eren carreteres i l'havien guardat en lloc segur fins al dia del referèndum.

Una estona abans de les 9 es rep la comunicació que el cens era universal i es posa en marxa l'aplicació informàtica per registrar la gent que anava votant, tant si eren del municipi com de fora. Però gran decepció: quan a les 9, que era el moment d'iniciar la votació, l'aplicació estava bloquejada i no es podia votar. Finalment es va iniciar amb interrupcions la votació una hora més tard.

Fent cua per votar, però valents perquè havíem esmorzat bé, bona part dels calongins i calongines vam poder exercir el vot a primera hora del matí. Després de saber les incursions que feia la guàrdia civil a diferents col·legis de la Catalunya interior emportant-se les urnes i repartint xarop de barra a tort i a dret, es va decidir no moure's del col·legi per defensar l'urna i els nostres vots.

La jornada va transcórrer pacífica sota la mirada dels Mossos d'Esquadra, que en cap moment van poder intervenir ja que un bon nombre de calongins i calongines no es van moure del peu del canó. Va ser una jornada de gran record i molt emocionant. Molts varem conèixer el tarannà dels nostres veïns gràcies a l'1 d'Octubre. Resistents i tossudament alçats.

... I TAMBÉ CASTELLFOLLIT

Una foto per l'esperança de les generacions futures

'Anonymous Castellfollit'. - Després de molt de temps esperant que arribés el tan esperat dia del referèndum per l'autodeterminació de Catalunya, a Castellfollit estàvem tots a l'expectativa de les notícies que circulaven per les xarxes socials i pels mitjans de comunicació públics que ens volien precintat els col·legis abans que els poguéssim arribar a obrir. Els joves del poble, després d'acordar-ho en assemblea, vam decidir passar la nit al local per evitar que fos precintat durant la nit.

L'endemà, i ara sí l'1 d'octubre, estava tot a punt. Hi havia molta il·lusió, es va organitzar una xocolatada popular a l'hora d'esmorzar i un dinar popular a la plaça del col·legi electoral. I el més important, teníem urna, paperetes i un nus a l'estómac pel que poguéssim passar amb els anomenats 'piolins'. La jornada va començar, com era de preveure, amb l'arribada dels Mossos d'Esquadra per precintat el local. Tothom portava la lliçó apresada, i com un escamot, ens vam posar tots davant la porta per impedir el pas dels agents. Per motius de proporcionalitat, van optar per no actuar. Durant tot el dia ens van fer companyia, esperant algun descuit per

entrar, però la gent no es va moure de davant la porta en cap moment.

Vam començar la barbàrie... Vam començar a rebre imatges a través de les xarxes socials de les actuacions de '*las fuerzas y cuerpos de seguridad del estado*' repartint a tort i a dret. Vam quedar tots esgarrifats. Tant els feia que fossin nens com gent gran, la seva violència era inversament proporcional a la seva intel·ligència. Les imatges de gent amb les mans alçades deixant-se pegar per poder votar ens van anar fent forat. A mitja tarda, quan ja sabíem que eren a Ivorra, amb el consens i votació popular de tots els assistents es va decidir deixar que els Mossos precintessin el local, i així esvair la imatge de veure els nostres veïns i familiars estomacats per una colla de pit bulls rabiosos.

Aquest document no el signa ningú, i tampoc no hi ha imatges per no perjudicar i involucrar persones, ja que amb la follia de l'Estat, no sabem fins on poden arribar. La foto que posem es una foto per l'esperança de les generacions futures, perquè no hagin de viure en un Estat feixista que priva de llibertat a les persones.

DIA DE REFERÈNDUM A LA MOLSOSA

La Molsosa va estar a l'alçada del que s'esperava

Ferran Miquel.- L'ú d'octubre els veïns de la Molsosa van organitzar i celebrar el referèndum d'autodeterminació aprovat pel govern de la Generalitat. Amb un gran respecte per totes les opcions, fonamentat en la llibertat personal, un nombrós grup de voluntaris van treballar

que el coratge i la determinació de tots plegats mai va decaure. També el bon ambient i la predisposició a col·laborar dels assistents. A partir de migdia, la mesa va haver de prendre decisions no massa normals en una jornada electoral però sempre amb la intenció de protegir els vots i els electors.

La mesa va decidir posar fi a la jornada electoral cap a les 6 de la tarda i procedir al recompte. Aquest oferia el següent resultat: seixantatres afirmatius, dos negatius, un blanc i un nul. Així ho reflecteix l'acta que la mesa, interventors i personal de l'organització van signar i lliurar a l'autoritat competent.

Cal deixar constància de la capacitat d'autoorganització de tots els veïns que van fer possible una jornada marcada per la bona sintonia i la convivència, que es va fer evident des de primera hora. Van ser nombrosos els que van passar

de valent per tal que tothom pogués votar. A partir de les sis del matí van preparar tota la infraestructura necessària per dur a terme una gran botifarrada oberta a tot el veïnatge. Es pretenia així dotar la jornada d'un caire festiu i reivindicatiu alhora.

Sense saber exactament el mecanisme que ho faria possible, a partir de les 8 del matí, es va constituir la mesa electoral formada pels tres primers votants que van acudir a la cita. Hi havia per tant l'urna, la documentació administrativa i els votants. Tot el que és necessari per celebrar una jornada electoral. A les nou i pocs minuts votaven els primers electors, tot just poc després de saber que el cens era universal. Era aquesta una modalitat innovadora al nostre país però no en altres latituds. En tot cas una modalitat imaginativa donades les circumstàncies extraordinàries i sobradament conegudes.

Les sorpreses majúscules arribaren aviat davant la incredulitat de tots els allà presents en veient les imatges que ofería la televisió. Els fets de Sarrià de Terri deixaren planar un sentiment difús de sorpresa i contrarietat. Tot i així, la votació va prosseguir. I les dificultats també. Van començar els talls del sistema informàtic, les gestions per solucionar-ho, les interrupcions i repeses de la votació... Cal posar de manifest

el dia sencer al local social. Tothom era conscient del repte que teníem com a veïns i com a país. La Molsosa va estar a l'alçada del que s'esperava. Així quedarà en el record de tots els que d'una manera o altra hi van prendre part.

S'ACABA EL TEMPS! NO DIGUIS ALLÒ DE "JO PASSO"

31 DESEMBRE

twitter.com/lagrossacat facebook.com/lagrossacat

1^r PREMI 100.000€ PER CADA BITLLET DE 5€

loteriadecatalunya.cat

LOTERIA DE CATALUNYA

Tria-la
Tots hi guanyem

GROSSA

CAP D'ANY

VICFRED, FESTA MAJOR

Vivències de l'1 d'octubre de la gent de Vicfred

Josep Verdés. - Ben d'hora, ben d'hora, i alguns sense dormir ja que aquest cap de setmana electoral coincidia amb la Festa Major, la gent de Vicfred ens vam anar dirigint cap a Sant Guim de la Plana on hi havia instal·lat

Les hores van anar passant i de seguida ens vam adonar que no hi havia manera de votar telemàticament i es va procedir a fer-ho manualment amb el visticplau de la junta electoral central.

A mig matí van venir els mossos amb la intenció de tancar el local i tota la gent que érem ens vam posar al davant de la porta i no ho vàrem permetre i sense cap mena d'incident els mossos es van retirar. Després es va anar votant fins a l'hora del dinar amb total normalitat, això sí amb gent de guàrdia a les entrades del poble per poder avisar de seguida si venien els antidisturbis. Per sort en tot el dia no es van presentar, cosa que sí van fer en varis pobles veïns.

Tot seguit, tothom a dinar davant del mateix col·legi i l'urna electoral a un lloc segut. A la tarda van seguir venint la gent a votar però per seguretat vam traslladar l'urna a una casa particular per tal de seguir votant, ja

als baixos de l'Ajuntament el col·legi electoral. Eren poc més de les sis del matí i ja érem bastanta gent de tot el municipi fent guàrdia i fent foc per preparar l'esmorzar popular que havíem organitzat conjuntament els tres pobles que formem el nostre municipi.

A l'ambient es notava molta tensió, nervis i una gran incertesa ja que havien correbut molts rumors que es presentarien els mossos, la policia o la guàrdia civil per tal d'impedir les votacions, tot confiscant les urnes i paperetes i tancant el col·legi electoral. Tots estàvem, doncs, alerta i a l'hora es va constituir la taula electoral, es va posar l'urna i van començar les votacions amb normalitat a les nou del matí, i després tothom a esmorzar. La consigna la teníem tots molt clara i per aquesta raó durant tot el dia hi havia d'haver molta gent al voltant del lloc de les votacions per tal de protegir l'urna i la gent de la mesa, i alhora evitar que ens tanquessin el local electoral.

que va córrer el rumor que venia la policia o la guàrdia civil a Sant Guim i abans que ens la prenguessin era millor canviar-la de lloc.

Per acabar només dir que a l'hora prevista es va tancar el col·legi electoral, es va fer l'escrutini i es va tancar una jornada històrica ja que durant tot el dia hi va haver molta gent al peu del canó fent poble i fent país.

IVORRA OCUPADA

Abans de dinar, ens va arribar la guàrdia civil

Genís Simon Miquel. - El dissabte 30 de setembre al vespre, la vigília del referèndum, sortíem de la reunió convocada per l'Ajuntament atònits pel que s'hi havia parlat. Els més joves ens preguntàvem si era possible tot el que s'havia dit i especulat. Es discutia on podíem amagar l'urna, si havíem de bloquejar les entrades al poble per evitar que entrés la Guàrdia Civil, qui estava

disposat a fer "guàrdia" des de les 6 del matí al col·legi electoral, etc. En definitiva, com si estiguéssim a punt de cometre el més gran dels crims.

Una de les decisions preses durant aquella estranya tarda va ser la de muntar resistència pacífica des de les sis del matí davant del local on s'havia de votar. Vam acordar que unes set o vuit persones serien suficients a aquelles hores intempestives. Per sorpresa d'uns quants, a les sis del matí ens trobàvem unes 20-25 persones disposades a evitar l'entrada de qualsevol autoritat dins el local (sempre de forma pacífica). Érem gent de totes les edats, alguns havíem dormit poc, altres gens. Per contra, els més grans portaven les piles ben carregades. L'ambient era d'una eufòria mesclada amb temor i incertesa.

Aquests sentiments es van fer encara més patents en veure com arribava a la plaça Major un cotxe dels Mossos d'Esquadra. Les 30 o més persones que ja érem cap a quarts de vuit del matí ens vam posar dempeus davant la porta del local. Com ja sabíem, els Mossos d'Esquadra van demanar si els deixàvem entrar, un crit unànime els va fer saber que NO. Tot i això, la seva ordre era quedar-se al poble la resta del dia.

Més tard va arribar l'urna, el famós recipient de vots que calia defensar sota qualsevol condició. Durant el matí, la gent anava a votar tranquil·lament i els membres de la mesa treballaven per registrar els vots al cens

universal, el qual no hi havia manera que funcionés correctament. Altres passaven les hores jugant a tennis taula, a la botifarra o coent el dinar. Paral·lelament, a través de les xarxes socials ens arribaven missatges, fotos i vídeos de pobles veïns on la Guàrdia Civil estava entrant als locals electorals a requisar les urnes i com us podeu imaginar, amb aquests, no servia la resistència pacífica.

Cap a les tres de la tarda, just abans de dinar, va arribar el moment més temut i, a la vegada esperat, del dia. Uns trenta agents de la guàrdia civil van envair la plaça del poble i, a continuació, el col·legi electoral. L'escorcoll no va durar més de deu minuts. En sortir, el seu botí es reduïa a una urna de cartró (la utilitzada en el 9N). A més, aquesta urna havia estat reutilitzada com a bústia reial (la dels reis mags) en diverses ocasions. Dins no hi havia res, tret d'uns quants sobres buits. El sentiment d'impotència i ràbia es va posar en els nostres cossos mentre contemplàvem, perplexos, aquella invasió. La resposta (m'atreviria a dir que natural) es va

sentir en forma de crits, tan forts com les cordes vocals ens permetien, demanant la independència.

Durant la tarda, un estrany sentiment de por que tornessin, buscant "venjança", buscant l'urna bona, etc. es va estendre entre els presents. El punt d'inflexió va ser a les sis de la tarda, quan diverses fonts apuntaven

un segon escorcoll. Es va decidir tancar la mesa i anar a fer l'escrutini. Per estar més tranquils i "segurs", els membres de la mesa, ajudants i interventors ens vam instal·lar en una granja a fer el recompte, on per cert, s'havia amagat l'urna durant part del dia. Tot plegat, molt impropri d'una suposada democràcia del segle XXI. Això sí, de ben segur aquesta jornada serà un d'aquells moments que recordarem i que voldrem explicar a les generacions futures quan ens preguntin què va ser l'1 d'octubre de 2017.

TORÀ EN ALERTA

Molta gent fent cua per votar

Ramon Torné. - A Torà, com a la gran majoria de pobles de Catalunya, es va viure amb intensitat el referèndum del 1 d'octubre del 2017.

El dia abans, davant les amenaces del Estat en el sentit que s'impediria votar, un grup d'unes cinquanta persones, la majoria joves, van tancar-se al col·legi electoral amb la ferma convicció de defensar el dret que

una cuba de purí) i els bombers els camions, es va tallar el trànsit.

Al migdia va córrer la veu que en una masia situada a un quilòmetre de Torà hi havien 13 vehicles de la guàrdia civil; molts van deixar el dinar a la taula i van anar al col·legi electoral per si calia defensar l'urna i la lliure votació. Davant del perill, es va prendre la decisió d'amagar l'urna, i en el seu lloc es va posar una capsa de cartró dins d'una bossa d'escombraries.

Quan varen tornar a venir els mossos, les persones que estaven a l'entrada es posaren davant per no deixar-los passar, però algú va demanar un aplaudiment per a ells, que es va repetir quan van marxar. Van aixecar acta que no es votava.

Durant tot el dia va haver-hi gent al costat del col·legi electoral; anaven i venien atents a qualsevol possible alteració per part de "las fuerzas del orden" del dret a votar lliurement.

Al final de la tarda, quan ja tothom havia pogut votar i l'urna

estava ben guardada, la gent varem anar a casa amb la satisfacció d'haver pogut votar, però molt dolguts per les imatges que veiem a la televisió.

De tot el que es va viure a Torà durant aquell dia, jo destacaria l'ambient de camaraderia i complicitat entre tots els assistents. En els rotlles s'ajuntaven persones de totes les edats, units per una mateixa causa i esperant que aquell dia canviés la història de Catalunya.

Foto Joan Closa

teníem tots els toranesos d'exercir el nostre vot. A les cinc del matí s'hi van afegir d'altres vilatans. A les vuit es van presentar 8 dels 9 integrants de la mesa electoral, que entre titulars i suplents havien estat nomenats per la Generalitat.

Quan a les nou es van obrir les portes, ja hi havia l'urna i les paperetes i molta gent fent cua per votar, però ens varem trobar que fallaven els equips informàtics; mentrestant s'anunciava que el Govern havia activat un sistema de cens universal que permetia que tothom pogués dipositar el seu vot en qualsevol col·legi electoral.

La gent continuava arribant i la mesa va prendre la decisió d'annotar les votacions manualment, anotant el DNI, i quan a les onze va funcionar el sistema informàtic es van introduir les dades. A les deu es van presentar dos Mossos d'Esquadra i van demanar si els deixaven entrar; al ser negativa la resposta varen optar per marxar.

A través dels mitjans de comunicació catalans arribaven les notícies i les imatges de les càrregues policials que es produïen en molts col·legis electorals, i es va optar per tancar el pas als vehicles. Amb la col·laboració de pagesos que van portar els seus tractors (inclosa

Per què tanta insistència a emportar-se les urnes a garrotades

Gemma Martínez. - Diumenge, primer dia d'octubre de l'any dos mil disset, a un dels pobles de la Vall del Llobregós i del que no em cal recordar el nom perquè ja forma part de mi (o jo d'ell), i on, per un motiu de moment desconegut, no cal el so imitant el càntic del gall perquè la que escriu aquestes ratlles es desperti.

Peus a terra, calçant espadenyes i parant el despertador abans que es posi a cantar. Tot això acompanyat dels rituals matiners d'altres dies però molt més de pressa per l'emoció que ha aparegut de sobte a la boca de l'estómac.

El carrer a les fosques, la casa en silenci. De tant en tant petits sorolls com si la casa també anés despertant sense que ningú li demani.

I per què l'emoció a l'estómac? I per què un despertar tan diferent? Emoció, neguit, il·lusió, temor... Una col·lecció de “persidecassos” molt activada de manera automàtica com a protecció de l'esdevenir imprevist alhora que desitjat.

Com molts dels que ara esteu llegint, per a la que està escrivint, la il·lusió és tenir l'oportunitat de dir en veu alta i clara (a través d'un paper, però) el que vol. Emoció per saber què vol el poble. Neguit per les paraules que les veus dels avantpassats encara ens transmeten. Temor a què passi el que mai creiem que pot passar... Quina millor manera de resoldre tot això que fer-ho a través d'un vot?

I d'aquí al lloc dels fets en temps breu. Arribada de la “caixa màgica” i dels “papers màgics”. L'emoció en un punt àlgid i les llàgrimes cedint a la llei de la gravetat instigades per la il·lusió de viure el moment que passarà a ser, l'abans i el després.

Un grup de persones amb els mateixos sentiments i temors aplaudint als custodis de la caixa i els papers. Persones que han matinat encara més o que hi han

passat bona part de la nit. I ara què? Ara tot esdevé ràpidament.

Gent que han de formar la mesa electoral. Gent que no es presenta, gent que s'ofereix de manera voluntària. Gent convocats i que acudeixen. I la persona que s'ofereix pel compromís –que no s'imposa a cap funcionari en previsió del que el pugui perjudicar– està allà al peu de la mesa...

Els gegants ballant, els grallers tocant, la gent votant, el servei d'internet per fer ús del vot universal desactivat, tornat a activar... Els mossos, la gent davant la porta, el dinar popular al carrer, la música de fons, la trucada de la mare:

–“Nena, ara aniré a votar. No cal que vinguis, m'acompanya el teu cosí. Ens fan entrar al local per una porta lateral. Ja saps... La gent gran no aguantem gaire en peu...”

La mare vota a un altre poble, per això la trucada. Resposta meva:

–Perfecte! Si veieu molta gent i cal, vinc de seguida. Truca'm després.

I més anades i vingudes dels Mossos. I més notícies del que va passant. I tot d'una, uns quants vehicles del cos de La Guàrdia Civil a una de les entrades del poble. I tots esperant... I marxen cap a Ponts.

Coneguts, familiars, whatsapps amunt i avall i imatges amb gent coneguda rebent cops.

Per què tanta insistència (per dir-ho de manera suau) a emportar-se les urnes a garrotades, a pesar de dir I repetir que no era legal, ni representatiu, ni possible, ni valorable? Encara hi ha algú que té dubtes sobre la diferència entre legalitat i legitimitat? Quina cal posar en primer lloc? Jo ho tinc clar. I després de la trucada de la mare, encara més.

Trucada de la mare: –Nena, ja saps que ha passat? Segur que sí amb el que us comuniqueu ara els joves amb el mòbil. Saps què et dic? Mai havia pensat que tornaria a viure fets com el d'avui!

1-0 A MASSOTERES

Un dinar de germanor completa la jornada

Dani Vidal. - A les 6,15 hores ja van arribar els primers veïns, un grup de 12 persones, davant del local on tindria lloc la votació. A les 8 hores es va constituir la mesa amb total normaltat, integrada per tres membres, president i dos vocals. El local de votació disposava de l'urna, els sobres i les paperetes del referèndum.

A les 9 hores va començar la votació amb una gran afluència de gent, que van haver de fer cua per poder votar, cosa que no passa en cap dels comicis. Es podia votar amb normaltat, però hi va haver un problema a l'hora d'introduir les dades a l'aplicatiu informàtic perquè no hi havia prou cobertura. La gent dipositava els vots a l'urna i es marcava al cens de manera manual. Llavors dos persones es van endur l'ordinador amb l'aplicatiu de les eleccions a un altre poble, allà sí que hi havia cobertura i van poder introduir els documents d'identitat de les persones que havien votat.

Amb aquest sistema es va anar fent fins a les 13 hores. En aquell moment es va considerar que ja havien votat els veïns del poble, i fins tot van venir a votar veïns de Guissona. Al ser el cens universal es podia votar en qualsevol municipi. És per aquest motiu que a Massoteres hi va haver més votants (157) que persones censades (136).

Al considerar que ja havia votat tothom i davant l'ad-

FOTO: MERCÈ SELLES

FOTOS: XARXES SOCIALS (CAPTURA VIDEO)

vertiment que podia venir la Guàrdia Civil, es va tancar el local de votació i es va amagar l'urna.

Llavors es va organitzar un dinar popular a la plaça del poble, es va cuinar una paella i tothom va col·laborar. Hi van participar unes 30 persones.

La tranquil·litat de la jornada es va trencar de cop amb l'arribada dels efectius de la Guàrdia Civil i la Policia Nacional a les 15,15 hores. Un total de 10 vehicles van arribar al poble, van aparcar al costat de la carretera i onze agents van baixar a peu cap al centre del poble. Cinc agents de paisà van entrar al local social buscant l'urna i les paperetes però no hi van trobar res. A fora a la porta es van plantar sis agents uniformats que no deixaven entrar a ningú. Van redactar una acta i van fer precintar el local als agents del Mossos d'Esquadra, a les 16 hores.

Anteriorment, els Mossos d'Esquadra també havien vingut dues vegades al matí al poble, on els veïns els havien informat que participaven en un esmorzar popular i activitats lúdiques al local.

A les 20 hores es va anar a buscar l'urna i es va efectuar el recompte, que va tenir lloc a l'interior de l'església.

Beneficia't
d'avantatges exclusius
pel fet de pertànyer
a la gran família
del futbol

Family Futbol

Patrocinador de
l'Equip Olímpic

Si t'agraden els gols tant com a nosaltres, si vius la passió del teu equip com ningú, si gaudeixes de cada partit, de cada jugada... Ara, amb **Family Futbol** de CaixaBank, tens més avantatges que mai. **Entra a CaixaBank.cat i descobreix-ho.**
NRI: 2085-2017/09681

el
QUIOSC
del passeig

Passeig Santa Calamanda, 12
Tel. i Fax 93 868 02 76
08280 CALAF
quioscpasseig@gmail.com

SERVEI INTEGRAL DE
JARDINERIA
Torà (Lleida)

El jardiner de Torà

658 55 03 76
www.eljardinerdetora.com
eljardinerdetora@hotmail.com

 Gimnàs
TORÀ

Us ofereix:

- loga
- Aeròbic
- Manteniment
- Ball de saló

Av. Solsona, 49 - 25750 TORÀ

Tel. 973 473 506
637 714 105

BLAI GABINET DE SERVEIS, SL

PONTS - TEL 973 460 500
TORÀ - TEL. 973 473 155

GESTORIA **LABORAL-FISCAL**
ASSEGURANCES **COMPTABILITATS**

J. ROIG

roigsantramon@gmail.com

Electricitat - Aigua
Calefacció - Gas
Electrodomèstics

c/ Sant Gil, 9
25750 - Torà
973 473 856

699 95 91 75 - 687 77 82 06

MAQUINARIA AGRÍCOLA

SOLA

NO M'HO PUC CREURE

Sílvia Peribáñez Cerveró

Asseguda davant d'un full en blanc intento posar en ordre els meus pensaments i sentiments des del dia en què el Fermí Manteca em va demanar que fes un article d'opinió sobre la situació de Catalunya durant els últims mesos. I creieu-me si us dic que he començat unes 10 vegades i la veritat és que no sé com encarar-ho perquè no puc prendre distància ni desempallegar-me dels meus sentiments i de les meves emocions.

Us puc dir que jo sóc de les que està vivint aquests temps i aquests fets amb els cos i amb el cor: em costa

He reflexionat, he intentat prendre distància però crec que els moments que estem vivint mereixen tota la meva, la nostra, la vostra energia perquè mai més tindrem una oportunitat com aquesta per deslliurar-nos d'un estat arcaic, feixista i retrògrad.

Hem d'utilitzar la independència per construir un país més just, social i lliure on no es puguin qüestionar les pantalles que ja creiem superades com la de la llibertat d'expressió, de premsa, de reunió, de manifestació, de vaga, etc.

dormir, em costa menjar, concentrar-me i desconnectar de tot el que passa perquè, n'estic segura, com moltes altres persones m'han tocat quelcom molt profund i molt orgànic. La terra, m'han tocat la meva terra, la nostra terra... la seva gent, la seva dignitat, les seves llibertats individuals i col·lectives.

Ens han ferit els cossos i l'ànima. M'han fet plorar, patir, estar amb un nus a la gola en molts moments. He participat en debats espontanis tot fent un cafè, he parlat i parlat fins al cansament del tema i m'he trobat defensant idees bàsiques com la democràcia i els drets fonamentals.

Pateixo l'exili i la presó d'una part del govern i dels Jordis com si hi fos jo o algú molt proper a mi. No m'ho puc creure, no ho puc entendre. En quin país hem viscut? A quina mena de règim hem estat sotmesos?

Com em puc haver fet gran, estudiar, formar una família i treballar enmig de tanta brutícia i maldat? Com hi ha gent encara que no ho veu? Què més ha de passar perquè obrin els ulls i entenguin que la independència és sinònim de democràcia?

Que ja hem passat el temps de reclamar un estat independent per raons de pertinença... Ara és el temps de reclamar un país diferent al que ens ofereixen des

... NO M'HO PUC CREURE

d'Espanya, o més ben dit, el que no ens ofereixen perquè en cap moment hi ha hagut una proposta ferma i seductora sobre la taula per fer que ens volguéssim quedar. Mai, mai hi ha estat. "Se'ns ha respectat" mentre no hem aixecat el cap, mentre hem anat aconseguint petites fites que no consideraven importants però que ara prenen tota la força i que justifiquen totes les seves actuacions contra l'autogovern de Catalunya.

I avui arribo a casa, a la nit, amb les meves filles i torno de la gran manifestació de Barcelona per demanar

en la força del poble, de la gent, que només amb les seves mans, amb els seus cossos i amb el seu enginy van protegir els vots i la voluntat de tot un poble.

No dubto pas que estan disposats a utilitzar la violència i la sang freda damunt de la població civil catalana si es torna a agafar el camí de la independència una altra vegada, perquè sí, la independència es va declarar però no podem posar-la en pràctica. Ja se senten veus de consellers i de càrrecs dels partits que descriuen la situació després del 27-O: l'estat amenaçava

la llibertat dels presos polítics, torno de la gran manifestació de Barcelona per demanar la llibertat dels presos polítics, torno de la gran manifestació de Barcelona per demanar la llibertat dels presos polítics... I em repeteixo a mi mateixa aquesta frase per no oblidar-me d'on som, en quin segle estem... I no em quadra estar demanant i reclamant l'alliberament d'aquestes persones que formen part del govern del meu país i que són a la presó o a l'exili per fer real el mandat del poble dipositat a les ja, mitificades i idealitzades, urnes de l'1-O.

Aquelles urnes, aquella jornada s'han convertit en una vergonya, en una ignomínia, en una injustícia, en un símbol de la crueltat i del caire violent i bel·licós de "l'estat que ens empara a tots". Però ahora s'han convertit

amb violència física contra la població i volia carregar sobre la consciència del govern els ferits i possibles morts que podria haver provocat aquella situació. El govern no va estar disposat a córrer aquest risc i la República va quedar en una declaració solemne però descafeïnada al Parlament, amb aplaudiments petits i cares llargues, potser pensant amb el què arribaria pocs dies després.

No hi ha res net en el comportament de l'estat espanyol, treballen per sota, com sempre han fet, amb la força, imposant el seu model totalitari i assimilador a tot allò que toquen.

Tampoc em vull estar de fer una crítica al govern català, que en aquests moments i dies previs a les

eleccions imposades pel *gobierno* el dia 21-D no amaga els seus errors i els seus dubtes. Crec fermament que l'èxit del referèndum de l'1-O els va esclatar a les mans. Crec fermament que ens varen dir tantes vegades que el resultat seria vinculant que la gent ens ho vam creure a cegues i no vam posar en dubte que es tiraria endavant passés el que passés i per això ens vam posar entre l'estat i les urnes, per protegir la nostra voluntat, però que les estructures del futur estat català no estaven creades perquè la declaració d'independència era el punt d'inflexió per dialogar de quina manera i quins costos tindria aquesta independència per Espanya i per Catalunya.

Aquest diàleg, però, no va poder ser. La Constitució espanyola s'ha transformat en un mur gairebé infranquejable per a una societat petita i no armada gairebé incapaç de controlar el seu territori i les seves institucions.

No sé on arribarem, no sé quin resultat sorgirà de les eleccions del 21-D a les quals no em sento cridada perquè no les ha convocat el meu President... només sé que no ens podem comptar constantment, des del 9-N, passant pel 27-S fins a l'1-O sempre hem guanyat i no veig com ara ho podem fer efectiu si ho tornem a fer... No m'hi sento cridada però dipositaré el meu vot a l'urna com he fet sempre, per donar la meua opinió i per fer força davant de tot el que ens ve.

Potser la meua visió és pessimista, ja ho sé, però avui, després de tantes emocions, després de plorar veient com es declarava la independència del meu país i les cares dels qui ho feien no denotaven pas cap alegria, veient que ens enfrontem a una colla de feixistes que dominen totes les institucions de l'estat i que han aplicat l'article 155 de la Constitució com un huracà sobre el nostre autogovern, que interroga persones que fan posts al seu Facebook, que interroga mestres

per suposat adoctrinament, que deté manifestants, que s'escolten només a ells mateixos... veig que la plena independència serà molt, immensament difícil, que la lluita serà llarga i costa amunt, que encara veurem i sentirem moltíssimes coses que ni ens imaginem... però tot i aquest punt pessimista de la meua explicació també penso que no hi ha pas volta enrere, que o anem endavant o desapareixem com a nació i com a cultura. I això és el que no vull; per tant, tot i haver obert la meua visió a l'autocrítica i tot i les meves pors us dic que jo no penso abandonar a la meua terra, a la seva gent i a les seves institucions. Que aquesta terra és la que ha vist néixer als meus avantpassats i a les meves filles i no estic disposada a perdre ni la meua llengua, ni els meus costums, ni un trosset de la llibertat per la que van lluitar tantes i tantes persones abans que nosaltres.

PRENADALS 2017

DIUMENGE 10 DE DESEMBRE
Fira de l'avet d'Espinelves

+

Bon dinar de Prenadal

+

Ball

44€

DIUMENGE 17 DE DESEMBRE
Visita guiada a Tortosa

+

Bon dinar de Prenadal
a Sant Carles de la Ràpita

75€

INFORMACIÓ I RESERVES: 973.473.813

cafeteria · pastisseria · restaurant · pizzeria · gelateria

batist

C/. Sant Pol, 13
Tel. 973 55 16 98
25210 GUISSONA

MATERIALS PER A LA CONSTRUCCIÓ
BANY I COMPLEMENTS

JORDI VILAR, S.L

Ctra. Manresa, km. 50 - 25280 SOLSONA
Tel. 973 48 2077 - Fax 973 48 2373

Hostal de Pinós

973 473 062 - 687 528 057

Pl. del Santuari, s/n
25287 Pinós

www.restaurantdepinos.com

(Dimarts tancat, excepte festius)

mobles
PEREZ

IL·LUMINACIÓ · DECORACIÓ · INTERIORISME

Plaça Barcelona'92, núm.3 · C/. Isidre Vilaró, 14 - 08280 CALAF (BCN) · Tel./Fax 93 868 04 28

TRANSPORTS I CEREALS
COMERCIAL ARDEVOLANA, S.L.

Casa Freixes
25287 Ardèvol de Pinós (Lleida)

Tel.: 973 47 35 34

Fax: 973 47 30 14

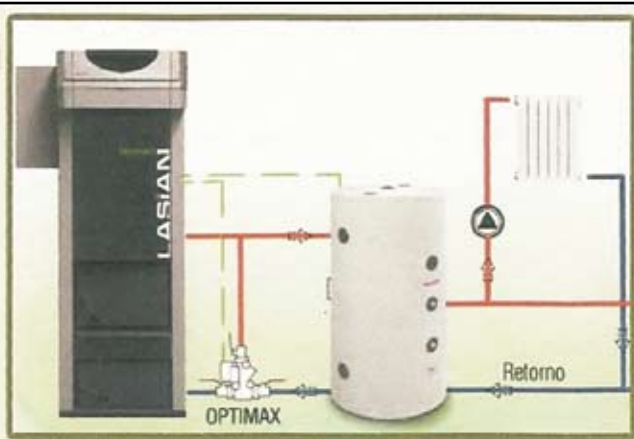
Mòbil: 687 50 37 30

JOSEP ALARCON

Aire Condicionat,
Calefacció,
Aigua i Biomasa

Tel. 973 47 32 67
C/ Eres 17,
25750 Torà LLEIDA

jaf@viladetora.net

SOLS EL POBLE SALVA EL POBLE

Maria Garganté Llanes

La tardor que havíem cregut primavera: petit diari de camp

Sanaüja, 1 d'octubre:

Avui ha estat un dels dies més emocionants de la meua vida... He estat al límit del plor en més d'un moment. Un dia que he viscut al meu poble, que són la meua gent i que avui ha sigut més poble que mai. S'ha votat amb alegria vora un ram de flors, i la tensió i la brutalitat del que estava passant als pobles veïns ha fet que acabéssim votant en un garatge. Han votat a Sanaüja gent de Castelldefels, de Tordera, que baixaven d'Andorra i cercaven desesperats un col·legi on poder votar (uns ens han dit que era el sisè poble on entraven...) i marxaven contents i agraïts d'haver-ho pogut fer. Avui em sento orgullosa dels meus veïns, amics, poble de Sanaüja i poble català. I avui he entès que hem guanyat, perquè en som dignes i ens ho mereixem. La seva estultícia. La nostra victòria.

Carrer de Sanaüja

El Duc d'Alba, Fernando Álvarez de Toledo

Barcelona, 2 d'octubre:

Aquest matí anava cap a la Pompeu, disposada a fer classe "malgré tout"... Sí que pensava parlar d'art i protestantisme, de la repressió exercida pel *duque de Alba* i els "tercios de Flandes" i fins i tot de la independència d'Holanda el 1648 en parlar de Hals i Rembrandt. Estava anímicament tocada, però pensava que "potser millor fer classe; que ara vindran dies durs, que ara és tot molt recent, que si patatim i patatam". Caminava tota entotsolada, quan de sobte, veig aparèixer per Pujades un contingent enorme d'estudiants que es dirigien cap a plaça Universitat. I m'he emocionat com una bleada quan he vist, a més, tres o quatre estudiants de la meua classe a la capçalera, sostenint la pancarta on hi deia "Independència" i que m'han saludat i somrigut... Volia fer una foto, perquè la comitiva feia goig, però en lloc d'això m'he posat a aplaudir de manera entusiasta. He seguit fins a la facultat a passa ràpida, empesa d'una insòlita energia, fins que he arribat a classe, mig buida. No he posat cap "power point" i crec que se m'ha notat una mica, que estava emocionada. Com que

... SOLS EL POBLE SALVA EL POBLE

una servidora no és precisament de poques paraules (quan està en mode "on"), sense tenir-ho previst els he parlat de Richelieu i la creació de l'estat-nació (tot molt "barroc", d'acord amb l'assignatura) i he acabat amb la Declaració d'Independència dels Estats Units. Però

Campanar de Santa Maria del Pi

també els he explicat com ahir, desenes d'antidisturbis havien carregat també contra la gent de poblets petits, de com al meu havíem hagut d'amagar l'urna i la meva motxilla s'havia convertit en "urna provisional". No els he parlat de la independència de Catalunya sinó de drets i llibertat. I he acabat dient-los-hi que no sé que hi feien, allà asseguts, que la història no la viurien pas en una aula prenent apunts... Ja sé que sóc propensa als atacs de cursileria desfermada, però m'ha semblat que ho havia de fer. Quan he sortit, se m'havia desfet una mica el nus de l'estómac, sentia l'olor dels arbres i el cor del Liceu cantava el "Va pensiero".

Barcelona, 10 d'octubre

Un altre episodi per a l'antologia dels dies políticament més intensos de la meua vida... Avui he batut el rècord de velocitat en cursa ascendent per pujar al campanar de l'església del Pi, on tot estava preparat per tocar a somatent i a festa. Les paraules del president ressonaven des de la ràdio per l'escala de cargol i jo no sabia si ser allà homenatjant el 1714 o al passeig Lluís Companys imaginant fent barrera perquè la poli no detingués el cap del govern. Però tot i el meu propi panteix, que no em deixava sentir massa bé el que deia Puigdemont, ja intuïa un to poc festiu, com si la cosa no acabés d'anar. He arribat a dalt exhausta, just en el moment que arrencaven els aplaudiments, tebis, i l'Arrimadas entrava a l'atac. Les campanes del Pi no han sonat i jo m'he menjat un tros de "dònut". Potser és el que tocava (diuen), una jugada mestra, però les emocions d'aquests dies mereixien un missatge una mica més carregat d'esperança o, almenys, d'intensitat. Potser una mica més d'èpica, ens calia... En qualsevol cas, malgrat hem tornat a terra un xic capcòts, espero que no tardem massa dies a tornar a pujar al campanar. I que llavors sí, puguem tocar el cel...

LLIBRERIA ROVIRA

Estanc
Quiosc
Videoclub
Càrregues de mòbil

Papereria
Objectes de regal

P/Vall, 16 Torà (Lleida)
Tel. i Fax: 973 473 346
llibreriarovira@hotmail.com

roba de casa modes

albert

Rita Brau i Rius

Tel. 973 47 31 01 - TORÀ

Salvador de Bahia (Brasil), 27 d'octubre

Des del Brasil, en un congrés del CEIB, m'hi sento molt a prop. Avui sí, les campanes de Santa Maria del Pi han tocat per la llibertat. Sabem que tot plegat ara comença –que avui és com diumenge de Rams, i que abans d'arribar a Pasqua hi haurà un temps de Passió. Però pels qui creiem en la força i la importància dels símbols (i perquè una certa dosi d'èpica també ens ajuda a viure), el pas d'avui era fonamental per la nostra dignitat com a poble. Quim, recordo com t'agradava la solemnitat del toc de les campanes com a preludi de la festa i el ritual. Avui, especialment, et penso i t'agraeixo. Gener, també va per tu. I per tu, Jaume, i per tu, Manel... Visca la Sereníssima República catalana!

Salvador de Bahia

Part del Govern a la presó

Sanaüja, 18 de novembre

Un dissabte en calma. Fa una setmana il·luminàrem el carrer Marina. Fa un mes que els Jordis són a presó. Mig govern hi és de fa més de dues setmanes. Falta poc més d'un mes per les eleccions. Som o no som República? Anem comptant i ens anem comptant. Potser no és ara i serà en deu anys (A.Deulofeu ho augurava pel 2029, a la *Matemàtica de la història*). Muntanya russa d'emocions, també negatives: moments de desconcert, moments de desconfiança. Aquell “trumfo” que esperaves i que no va ser. I de creure, així mateix, que “sols el poble salva el poble”. Resistència. Resiliència. Seguim!

Fem les vostres participacions personalitzades i de franc per a la Loteria de Nadal i Reis
Tenim números abonats de tots els acabaments
Us enviem la loteria de qualsevol punt d'Espanya

LOTERIA "EL MERCAT" DE CALAF
C/ Sant Jaume, 31
08280 CALAF
Tel. 93 869 91 54
loteriaelmercat@hotmail.com

agriplant huguet s.l.
el meu servei a Calaf des de 1988
tel. 93 869 91 54 www.agriplanthuguet.cat

Ctra de Força s/n Calaf 08280
www.agriplanthuguet.cat

OBERT DIUMENGES I FESTIUS!

- Servei integral de jardineria
- Racó del Gourmet
- Moble antic restaurat
- Nutrició animals de companyia
- Tractaments d'aigües
- Flors i plantes
- Decoració esdeveniments

PESSEBRE VIVENT ARDÈVOL 2017-2018

26 i 30 de desembre

1, 6, 7, 13 i 14 de gener

RESERVA

D'ENTRADES:

Glòria: 678 69 15 39

Màrius: 646 63 36 46

LA POR GUARDA LA VINYA

¡Ay! Cuando nos convenceremos que el reino de este mundo está armado de palillos de romero seco y que sus autoridades son postizas.

Teresa de Jesús

Lidia Pujol

Des de la meva experiència personal...

Conec personalment el conseller de Cultura Lluís Puig des de fa més de 15 anys. Músic, dansaire, gestor cultural compromès amb la recuperació i el restabliment de la cultura i les tradicions catalanes, no com un problema a resoldre sinó com una realitat que cal experimentar i construir. Lluís Puig va ser el meu representant, la

costat, reconeixement per la meva feina i els diners pertinents. La fórmula, però, no quallava i no podia entendre quin era el problema. “Que cadascú faci la seva feina i la cobri”, repetia. Amb el temps he entès que el Lluís no em podia parlar prou clar (ja sabeu com poden ser els poderosos i els seus tractes amb la llei feta a la seva mida), i jo no volia acceptar que fer diners i ser persona sovint s'exclouen perquè el poder,

FOTO: RAMON SUÑER

persona que va fer d'intermediari entre la meva feina –comunicar artísticament valors– i aquells que la programen –ajuntaments, festivals, etc.– Quan va sortir el meu primer disc en solitari laie, mànagers de grans artistes i productors de grans festivals, es van interessar pel nostre producte. La meva postura va ser senzilla: Lluís Puig, el meu representant personal i de confiança, seria el meu intermediari amb la gran productora que aconseguiria els concerts. Crec que, aleshores, ni jo ni el Lluís sabíem que les coses, sovint, no són gens el que semblen. El meu desig estava claríssim: volia ser una artista independent amb algú de confiança al meu

si vol, pot esclafar al dèbil. Finalment, el Lluís Puig va decidir finalitzar la nostra relació professional. Ara veig que no va voler normalitzar l'abús en la seva manera de relacionar-se econòmicament amb el món.

Jo vaig seguir intentant ser una artista de primera divisió fins que vaig veure, a cops de menyspreu, que em compraven a 5 i em veien a 5.000 (per dir una xifra, però ja m'enteneu). Actuava als festivals, teatres i auditoris més importants del país. El meu nom figurava al costat d'artistes de renom mundial i, alhora, totes les meves preguntes i opinions eren menystingudes: “no preguntis tant, Lidia, això és el millor que et pot passar

de les conseqüències que “saltar-se la legalitat” podia legitimar el govern d'un país que és el quart fabricant d'armes d'Europa, encapçalat pel millor *jefe de venta de armas* europeu, el Rei. El govern d'un país que fonamenta la seva existència històrica emmirallant-se en les lleis de la selva, on el peix gran es menja el petit i, si no se'l menja, és perquè l'ha convertit en esclau.

La constitució del 78, fins fa quatre dies, era massa estreta per les actuals ambicions neoliberalers del sistema. Els seus paràmetres, a part d'impedir amb el 155 la independència de Catalunya, impedièn el desmantellament de l'estat del benestar, la privatització de tots els recursos i les prestacions socials dels ciutadans. Però després dels canvis que el PSOE de Zapatero i el PP van fer-hi sense consultar-ho el poble, posant per davant de les persones el pagament del deute amb Europa, caldrà ara la màxima atenció quan, “per culpa de la Catalunya insurrecta”, els tres partits constitucionalistes que tan ràpid s'han posat d'acord per defensar la constitució, la intentin canviar de nou per “actualitzar-la”, limitant encara més per una banda i descosint del tot per una altra.

La qualitat de vot de la majoria, aconseguida mediàticament i a cops d'injustícia, que “legítima” la independència proclamada el dia 27 d'octubre, és tan ingènua

com ho vaig ser jo quan vaig creure que el Lluís Puig i “els poderosos” podien treballar *junts per mi* sense que jo m'hagués de preocupar de res més que cantar. Dit això, reconec feliçment que, si no hagués estat per aquesta sacsejada, encara estaria fent la becaina, creient que la relació que manté sotmesa Catalunya al *Reino de España* tenia alguna cosa a veure amb la democràcia.

Les boques dels atonyinats manifestants del 15M deien: *Li diuen democràcia i no ho és*. Ara ho entenc. M'ha calgut l'1 d'octubre. Pel que fa a mi, ara sí, tot està per fer i tot és possible, perquè vull pensar, sentir, expressar i actuar lliure i amorosament com realment vulgui, i estic disposada a travessar la por i perdre la vinya.

SERVEIS FUNERARIS DE TORÀ, BIOSCA I SANAÛJA

FUNERÀRIA MONTANER DE CALAF

SERVEI PERMANENT 24 HORES

Avda. de la Pau nº 12 CALAF tel. 938698548 - 938698491 - 938680011

REPRESENTANT A TORÀ

LLUÍS SOLÉ MONTAÑA i TERESA MIRASÓ PASCUET
C/ Sant Gil nº 1, 2on, 4ª edifici Molí. Torà telf 699373274

REPRESENTANT A BIOSCA I SANAÛJA

ANTONI PARRA LÓPEZ

C/ Vilas s/n. Sanaüja tel. 973476078 - 679483950

Subscriu-te

h
i
g
u
a
n
y
a
r
à
s

ESPANYA TÉ RAÓ

Fermí Manteca

Més ben dit: té les seves raons.

L'empatia (que és diferent a la simpatia) és posar-se en el lloc de l'altre per entendre les raons del perquè actua d'una manera determinada o perquè reacciona de manera inadequada. En aquesta actualitat que vivim i patim, molts es pregunten i ens preguntem el perquè de la situació i de les reaccions d'uns i altres. Mirem-ho.

No hi ha cap país que li faci gràcia que una part se li segregui i, per tant, farà tot el possible perquè aquells tros de territori i les seves gents no s'independitzin. Més, com és el cas de Catalunya, si representa una riquesa del 20% de PIB més o menys. El problema està en la

tentarem comprendre'n (que no vol dir compartir-ne) les raons. A veure: la trajectòria històrica de Castella i per tant de la península ibèrica castellanitzada, des l'Edat Mitjana i els regnes gots i visigots que s'hi establiren, és una evolució constant d'un exercici del poder conqueridor, més quan foren envaïts per l'imperi musulmà i van haver de tornar a conquerir-ne el territori. Així, de sempre, la política exercida des del conflicte i la temptació del domini imperial ha estat una solució recurrent. D'aquesta manera s'entén els diferents models de govern que al llarg dels últims segles –i per què no dels últims anys i dels últims mesos– s'han vingut portant a

terme. És una manera de ser i, vista des del punt de vista antropològic, no hi ha res a dir. Ha estat així, és així i, probablement, continuarà essent així. I no és ni millor ni pitjor que d'altres. És el temperament afaïçonat al llarg del temps i està incrustat en la consciència col·lectiva.

Per altra banda, la franja no continental de la península, és a dir la riba mediterrània, ha estat en contacte permanent al llarg dels segles amb altres pobles i cultures que han deixat la seva empremta i han hagut d'acomodar-se a tenir unes relacions més aviat comercials i obertes. És una manera de ser i vista des del punt de vista antropològic, no hi ha res a dir. Ha estat així, és així i, probablement, continuarà essent així. I no és ni millor ni pitjor que d'altres. És el temperament afaïçonat al llarg del temps i

està incrustat en la consciència col·lectiva.

No parlo de la gent en general. Espanya és un país culte, amb bona gent i acollidora, igual que a Catalunya, independentment de la manera de pensar de cadascú. Només cal viatjar per la península per adonar-se'n. Més aviat parlo de l'exercici del poder.

És per això que la resposta al problema plantejat per Catalunya de poder decidir el seu futur polític a través d'un referèndum, ha estat, primer de negació total i absoluta, i després d'acomplir l'antic lema "*Todo por la Patria*". I "*todo*" vol dir "tot". I això coincideix amb les paraules del president del Tribunal Suprem a l'inici del

FOTO: LANDAHLAITS

Cuartel de la Guardia Civil. Vélez de Benaudalla. Comarca de la Costa Tropical. Andalusia

manera d'afrontar la situació. És clar que depèn de com reaccioni un Estat davant d'una petició d'independència, veurem la manera de ser d'aquell Estat. Per exemple, en el cas d'Escòcia, és lògic que l'Estat matriu no volgués que se li en separés. Tanmateix van acabar afrontant la qüestió de manera democràtica i civilitzada, mitjançant un referèndum amb totes les garanties jurídiques. Aquesta reacció dona idea de la qualitat d'un Estat com és el Regne Unit.

En el nostre cas, la reacció que està tenint l'Estat espanyol (i després en veurem alguns exemples) també ens dona idea de la qualitat del Regne d'Espanya i in-

curs judicial d'aquest any afirmant que la unitat d'Espanya està per sobre de la Constitució i, per tant, de la democràcia. Efectivament, davant d'aquest problema tots els poders de l'Estat han format un bloc compacte, on cadascun exerceix el seu paper. Així, la monarquia, el govern, el parlament, la fiscalia, la judicatura, la policia nacional, la policia paramilitar (com anomena la premsa estrangera la guàrdia civil), l'exèrcit, el poder econòmic i la premsa, tots estan remant en la mateixa direcció. Hi ha diversitat de poders (que no separació) vestida de democràcia i per això s'entén que un jutge de l'Audiència Nacional digués que "tots estem en el mateix bàndol", suposat comentari fet *of the record* però significatiu de la situació i de la mentalitat.

Uns quants exemples: L'actuació violenta de les policies el dia del referèndum, que tot el món va contemplar, va ser un punt d'inflexió en aquest tot s'hi val. Les declaracions del ministre d'exteriors negant les imatges en una televisió estrangera és una mostra del mateix. Ja veníem del que s'ha vingut anomenant les clavegueres de l'estat. La mateixa fal·làcia de l'article 155 de la Constitució respon a aquesta visió del poder. Encara que ho diguin, no s'està aplicant aquest article. Mirem el requadre adjunt i comprovem què hi diu. Enlloc parla de la destitució del president i del govern de la Generalitat, no diu res de dissoldre el Parlament; això va en contra de la mateixa Constitució. També en contra de l'Estatut que com a llei orgànica preval sobre qualsevol decret; la convocatòria d'eleccions no correspon al president del govern espanyol, sinó al de la Generalitat. Les acusacions contra el president, els consellers i els Jordis no responen al que preveu el codi penal, tal com diuen la majoria dels penalistes que s'hi

han manifestat públicament. El mateix decret pel qual es permet als gestors de les empreses canviar domicili fiscal sense consultar els veritables propietaris que són els accionistes és sorprenent. És igual, tot respon a la premissa: la unitat d'Espanya està per sobre de la Constitució. Són les seves raons.

Tot això ha portat a unes actuacions des de Catalunya, no sempre encertades, i a una situació anòmala des de molts punts de vista i no sabem a on ens portarà. ¿Es pot encaixar, sense dominació d'uns sobre altres, les relacions de dues maneres de ser tan diferents? Es pot arribar a una sortida civilitzada, pacífica, neta i democràtica? El temps i la història ens ho dirà.

Artículo 155

1.- Si una Comunidad Autónoma no cumpliere las obligaciones que la Constitución u otras leyes le impongan, o actuare de forma que atente gravemente al interés general de España, el Gobierno, previo requerimiento al Presidente de la Comunidad Autónoma y, en el caso de no ser atendido, con la aprobación por mayoría absoluta del Senado, podrá adoptar las medidas necesarias para obligar a aquélla al cumplimiento forzoso de dichas obligaciones o para la protección del mencionado interés general.

2.- Para la ejecución de las medidas previstas en el apartado anterior, el Gobierno podrá dar instrucciones a todas las autoridades de las Comunidades Autónomas.

Telèfons d'interès

BIOSCA

AJUNTAMENT	973 473 241
CONSULTORI MÈDIC	973 473 528
ESCOLA	973 473 505
PARRÒQUIA	973 473 082

CALONGE

AJUNTAMENT	938 680 409
PARRÒQUIA	938 698 416

CASTELLFOLLIT

AJUNTAMENT	938 693 031
ESCOLA	938 693 011
PARRÒQUIA	973 473 082

IVORRA

AJUNTAMENT	973 524 036
LOCAL SOCIAL	973 524 100
PARRÒQUIA	973 473 082

MASSOTERES

AJUNTAMENT	973 551 426
CONSULTORI MÈDIC	973 551 226
PARRÒQUIA	973 473 082
TEL. PÚBLIC	973 550 439

LA MOLSOJA

AJUNTAMENT	973 296 090
PRADES TEL. PÚBLIC	973 473 037
PARRÒQUIA	973 473 010

PINÓS - ARDÈVOL

AJUNTAMENT	973 473 292
CENTRE CULTURAL	678 691 539
ESCOLA	973 473 463
PARRÒQUIA	973 473 010

SANAÜJA

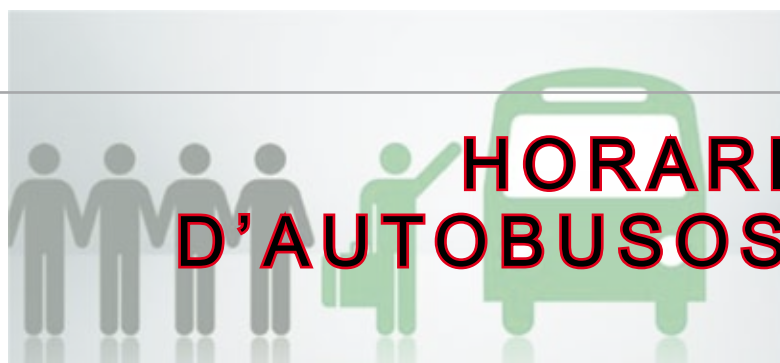
AJUNTAMENT	973 476 008
CONSULTORI MÈDIC	973 476 066
ESCOLA	973 476 136
FARMÀCIA	973 476 109
GRALLERS-DIABLES	973 476 163
PARRÒQUIA	973 476 079

TORÀ

AJUNTAMENT	973 473 028
BOMBERS	973 473 380
	973 473 496
CONSULTORI	973 473 333
ESCOLA	973 473 204
FARMÀCIA	973 473 220
PARRÒQUIA	973 473 082

VICFRED

AJUNTAMENT	973 550 586
PARRÒQUIA	973 473 082

Direcció Barcelona

	Horaris		Preu anada	Anar/ Tornar
ANDORRA	5:50	15:50	28,25	50,85
SANAÜJA	7:44	17:51	16,75	30,20
BIOSCA	7:51	17:58	15,90	28,70
TORÀ	7:56	18:02	15,20	27,45
CASTELLFOLLIT	8:02	18:08	14,70	26,50
CALAF	8:14	18:20	13,15	23,70
BARCELONA	9:45	20:00		

* Preus fins a Barcelona (Nord)

Direcció Andorra

	Horaris		Preu anada	Anar/ Tornar
BARCELONA	7:30	15:50		
CALAF	9:01	16:31	13,15	23,70
CASTELLFOLLIT	9:13	16:43	14,70	26,50
TORÀ	9:19	16:49	15,20	27,45
BIOSCA	9:24	16:54	15,90	28,70
SANAÜJA	9:31	17:01	16,50	29,90
ANDORRA	11:40	19:15	28,25	50,85

* Preus des de Barcelona (Nord)

Direcció Manresa

Dimarts - Dijous - Dissabte

	Horaris		Preu anada	Anar/ Tornar
	sort.	arrib.		
TORÀ A MANRESA	07:59	09:00	6,95	12,55
MANRESA A TORÀ	12:30	13:31	6,95	12,55

Direcció Lleida

Dilluns - Dijous - Divendres

	Horaris		Preu anada	Anar/ Tornar
	sort.	arrib.		
BIOSCA A LLEIDA	07:06	08:35	11,50	23,00
LLEIDA A BIOSCA	13:00	14:29	11,50	23,00

Més de 50 anys junts

El passat dia 13 d'agost van celebrar les noces d'or de matrimoni el Ramon Prats i la Rita Zaldo, casats a Sanaüja el 1967. La celebració va ser molt emotiva com suggereix aquest escrit fet per les tres filles del matrimoni. Enhorabona!

"Avui celebrem un dia especial, un dia per recordar el passat, un dia per agrair el present i un dia per continuar endavant i pensar amb el futur.

Ja han passat més de 50 anys d'aquella festa major a la Morana, d'aquelles escapades amb moto i d'aquelles llargues caminades per poder-vos trobar.

Finalment la boda va arribar, un dels dies més importants de les vostres vides, un inici d'un llarg camí per fer junts.

Poquet a poquet vàreu començar la vostra història; pis de lloguer a Guissona i posterior trasllat a Torà on ja us vàreu quedar a viure de manera definitiva. Van ser i han estat uns anys de molta feina, botiga, taxi, camió, taller, el bar i Guissona... Por a treballar no n'heu mai tingut!

A l'any de casats, la primera filla va arribar i Imma la vàreu nomenar, 9 anys més tard vàreu tenir la Judith i com tu mama sempre dius, val més tres que una i aleshores la Montse va

treure el cap, tot i que va néixer d'esquena! Tres filles que van formar el vostre projecte de vida, la vostra, la nostra família i que ara s'ha completat amb el Pedro, el Biagio i les tres precioses nétes que teniu, la Núria, la Jana i la Paula.

I aquí ens teniu, per agrair-vos tot el que heu treballat i sacrificat per nosaltres. Han estat uns anys durs però que amb molt esforç i dedicació heu tirat endavant i, veient fins on heu arribat, a dia d'avui podem ben dir que ha valgut la pena.

50 anys són molts anys junts, una vida, una història, a vegades fins i tot una telenovella, amb llàgrimes i somriures, amb moments feliços i moments més durs, però heu fet sempre un bon equip.

Us desitgem molts més anys de vida junts i que pugueu ballar pasdobles, ranxeres, boleros i el que faci falta per molt de temps!

Us estimem."

Les vostres filles

Jordi Clavier

Fuster ebenista

Mobles a mida, portes, parquet, sostres, finestres i revestiment de parets.
Persianes, mosquiteres de tot tipus i reparacions...

Treballs a tota la comarca

649 029 827

Massoteres

info@fusteriaclavier.com
www.fusteriaclavier.com

TORRA

CEREALS I LLAVORS TORRA, S.L.

C/ Palouet, s/n
25750 TORÀ (Lleida)

Tel: 973 473 433 - 973 473 372
Fax: 973 473 572

Campanya de Nadal: recapte d'aliments

La nostra entitat té el compromís de treballar a favor de la justícia, però també a treballar perquè l'aliment no li falti a ningú. La situació de moltes famílies dels nostres pobles segueix reclamant ajuda. Per això necessitem la col·laboració de tots.

Com cada any, quan arriben les festes de Nadal, fem un recapte especial d'aliments com altres entitats d'arreu del país.

Es recomana sobretot:

- sucre
- oli de girasol
- pots de tomàquet
- Cereals
- Patates
- Conserves (tonyina, sardines, etc)
- Llet
- Pasta
- Bricks de caldo de pollastre o verdura
- Pots de llegums cuits (llenties, cigrons, mongetes)
- Productes infantils: panyals, sabó, tovalloletes...
- Productes de neteja i d'higiene personal

Els aliments es poden deixar a les botigues del Torà o els podeu portar a la seu de Càritas als baixos de la rectoria (plaça del Vall, 15) els dilluns de 10h a 13h del matí; dimecres a partir de les 17h i dissabtes a partir de les 11h del matí.

Moltes gràcies i bon Nadal per a tothom.

**Dóna
aliments**

FORN · PASTISSERIA · CAFETERIA

Plaça del Pati, 4
25750 TORÀ

telèfon
973 47 30 83

FORN · PASTISSERIA · CAFETERIA

**TALLER AGRÍCOLA
NOGUEROLA**

Ctra. de Torà, s/n
Ardèvol de Pinós

Telèfon:
973 47 35 84

La Torre de Santa Perpètua de Gaià

Ramon Torné. - El passat 29 d'octubre un grup de membres de l'Associació del Patrimoni de Torà vàrem anar a visitar la Torre de Santa Perpètua de Gaià. Situada al municipi de Pontils, molt a prop de Santa Coloma de Queralt, forma part d'un conjunt amb moltes similituds amb el conjunt monumental de la Torre de Vallferosa.

La Torre de Gaià era de defensa i guaita en una època en la que el riu Gaià feia de frontera entre àrabs i cristians, i molt probablement es trobava junt a un important camí medieval que menava a Barcelona. Formava part del recinte del Castell construït el segle X, entre els anys 960 al 985, i la Torre entre 985 i 995¹. La Torre té 22 metres d'altura i és bastant atípica, ja que té forma de triangle amb els tres costats arrodonits. Construïda en dues fases, la primitiva del segle X amb tapia de pedra i encofrat amb morter de calç, i posteriorment, en època medieval foren folrats els murs. S'hi accedeix per una porta situada a 4'50 metres, mitjançant una escala de fusta adossada, i l'interior consta de planta baixa, destinada probablement a magatzem, tres pisos i terrassa. En una de les estàncies hi ha una latrina, en forma de comuna, de la que encara es conserva la fusta del seient.

No es té coneixement en quina època ni per quin motiu la torre fou derruïda en bona part, amb la conseqüent degradació i perill d'esfondrament. Per aquest motiu, l'any 2011 es va fer una acurada restauració, consistent a refer els murs enderrocats i habilitar l'interior amb sostres i escales de fusta per ser visitable.

Al voltant de la Torre hi ha les restes del Castell, del qual s'han refet algunes parets, i també l'església neoclàssica de Santa Maria, construïda el 1806 i ac-

tualment molt deteriorada, que albergava en els seus bons temps el sepulcre dels senyors de Santa Perpètua de Gaià, la tapa del qual està avui al Museu Diocesà de Tarragona.

Es pot visitar tot el conjunt lliurement menys l'interior de la torre, per la qual cosa és millor trucar a l'Ajuntament de Pontils. Nosaltres vàrem tenir la sort de trobar un veí del bonic poble de Santa Perpètua de Gaià, situat sota mateix de la torre i al costat del riu Gaià, que molt amablement ens va fer de guia i ens va obrir la porta de la torre.

¹ Bernabé Cabañero.- "Los castillos catalanes del siglo X"

Ctra. de Calaf, n.º 1
Pol. Ind. L'Aguda
Tel./Fax 973 47 31 25
25750 Torà (Lleida)

Av. Generalitat, 8
Tel. 973 55 02 02
25210 Guissona (Lleida)

CERÀMICA RAJOLS ARTICLES SANEJAMENT CEMENTS

**Taller SANTI
SANAÜJA**

Ctra. Guissona, s/n
Tel. 973 47 61 31
Mòbil. 636 32 86 16
25753 SANAÜJA (Lleida)

AUTOESCOLA
 ROS

Tels. 625 675 150
973 551 011

c/ Fluvià, 34
25210 - Guissona
autoescolarosguissona@hotmail.com

FUNERÀRIA DE TORÀ I COMARCA

J. TORNÉ

Servei permanent 24H
973 39 08 62

Representant **JAUME TARRUELLA**, Plaça La Font, 10 Tel. 973 47 34 23
TORÀ

Servei de sales de vetlla, trasllats, incineracions, serveis per a totes les companyies d'assegurances i particulars, etc...

Josep Viladrich I

Pintura i decoració

c/ Occident, 12
TORÀ

973 473 455 676 088 392

RESOL SOLSONA

C/ Sant Nicolau, 4
Tel. 973.48 04 02
revelatges@fotoresol.com

- Reportatges professionals FOTO-VIDEO - DVD.
Demaneu-nos pressupost sense compromís.
- Revelatge de les teves fotografies DIGITALS i analògiques en 1 HORA.
- Tot tipus de serveis fotogràfics i digitals.

FUSTA, ALUMINI I PVC.

Badia

Av. Solsona, 17
Tel i Fax 973 473 181
25750 - TORÀ

jbadiamas@arrakis.es

TALLER MECÀNIC R. R.

REPARACIÓ I VENDA DE

- COTXES • MOTOS • BICICLETES
- MOTOSERRES • BOMBES D'AIGUA

Carrer Eras, 19
☎ (973) 47 33 27
25750 TORÀ (Lleida)

PERRUQUERIA

M^a RME

DONA-HOME
Plaça del Vall n° 8, TORÀ
Tel. 973 473 106

Pintura decorativa interior i exterior

Restauració de mobles, portes, persianes, làmpades...

Col·locació de parquet, friso, paper, panells de fusta i panells d'imitació pedra

Josep Mª Tasies
pintura i decoració

973 473 303 - 620 802 193
C/ Sant Jaume, 2
25750. Torà (Lleida)

joanjo84@gmail.com

PROPÒSITS D'ANY NOU

Anar al gimnàs. Deixar de fumar. Menjar més sà. Aprendre anglès... Aquests són alguns dels propòsits que molta gent es fa en començar l'any; però... quants els compleixen? Per què ens costa tant convertir els bons propòsits en bons hàbits?

Avui us vull presentar la tècnica SMART, una tècnica que ens ajudarà a aconseguir els nostres propòsits d'any nou.

D'on vénen els propòsits? Per què ens els fem?

El professor de psicologia i neurociència de la UOC Diego Redolar, explica que en la formulació de nous propòsits hi intervenen dues parts del

cervell: la primera és la part frontal ventromedial, profundament vinculada a les emocions, i la segona, la part dorsolateral, molt més vinculada al raonament i a la consciència. El que acostuma a passar és que quan comença un any o un curs escolar estem molt motivats, més del compte, i la part emocional del cervell preval sobre la part racional a l'hora de fer-nos propòsits, cosa que descontextualitza el nostre propòsit de la realitat en què vivim i ens impedeix valorar la casuística del nostre context, cosa que fa que, a l'hora de la veritat, ens costi molt d'acomplir.

Què és la tècnica SMART?

La tècnica SMART és una eina que et donarà un cop de mà en la formulació dels teus objectius de forma racional. El

terme SMART prové de la llengua anglesa i significa intel·ligent. Aquesta paraula ens ajuda a recordar les 5 característiques clau que han de complir uns bons objectius perquè és puguin dur a terme.

Per tant, els objectius han de ser:

1.- **ESPECÍFICS:** Intenta ser concret. Has de plantejar-te l'objectiu de tal manera que respongui al QUÈ i al COM.

2.- **MESURABLES:** S'han de poder avaluar els resultats. És important fer una avaluació cada mes per anar veient el progrés.

3.- **ASSOLIBLES:** Has de ser coherent amb les teves possibilitats. Planteja't objectius que puguis complir-los.

4.- **REALISTES:** Han de ser uns objectius possibles, no idealistes. Si els objectius no s'aproximen a la realitat, estaràs obstruint la consecució d'aquests i es pot veure afectada la teva autoestima i motivació.

5.- **TEMPS DETERMINAT:** Estableix un termini per aconseguir-lo. Fixar-te una data et farà posar les piles!

Raquel Venque Culell
(Psicòloga, Col. Núm. 23605)

Consells

Escriu els propòsits en un paper.

Apunta el motiu pel qual has triat aquests propòsits.

Anota com ho faràs per aconseguir-los.

Posa el llistat de propòsits en un lloc visible pel teu dia a dia.

Ara que ja saps com plantejar-los, no t'ho pensis més, agafa paper i bolígraf i comença a escriure.

PSICÒLOGA Col. Núm. 23605

609 36 14 48

raquel-venque@copc.cat

raquelvenquepsicologia

Raquel Venque

CONEIXEM UNA MICA MÉS LA PELL

Debajo de tu piel, vive la luna
Pablo Neruda (1904-1973)

El peu posseeix una coberta cutània en la qual podem distingir dos parts: la part dorsal (damunt el peu) amb pèls i glàndules sudorípares i sebàcies. I l'altra, la part plantar (sota el peu) en la qual no existeixen fol·licles pilosebàcics (els encarregats de formació de pèls).

La pell del peu, a l'igual que la de la resta del teixit orgànic, està constituïda per tres capes:

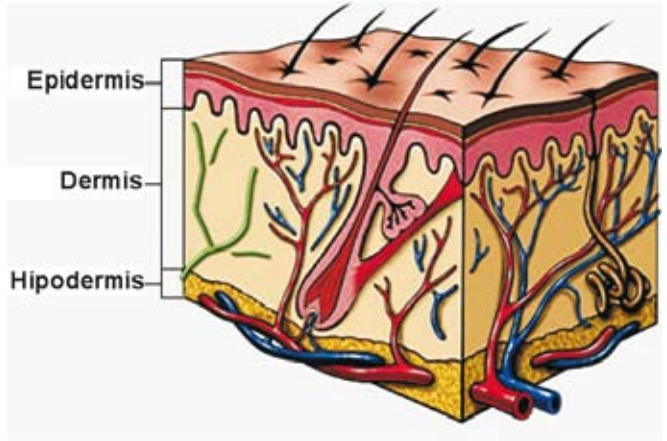
L'Epidermis és la capa més superficial. Conté diferents tipus de cèl·lules disposades per capes.

La dermis està situada per sota de la epidermis, on trobem altres estructures fonamentals com:

- Vasos sanguinis, que transporten l'oxigen i nutrients a la pell.
- Vasos limfàtics per a la reabsorció d'exsudats, proteïnes i cèl·lules.
- Nervis on les fibres sensibles lliures possibiliten la sensibilitat tàctil i dolorosa.
- Altres estructures com glàndules sudorípares, glàndules sebàcies i fol·licles pilosos.

La hipodermis o teixit cel·lular subcutani està format per lòbuls de grups de adipòcits (cèl·lules de greix) i per septes de teixit connectiu. Per aquests septes recorren els vasos i nervis que es ramifiquen i penetren als lòbuls.

Les principals funcions de la pell són: Protecció (mecànica, química, tèrmica i de les radiacions ultraviolades); Sensibilitat mitjançant els receptors sensitius repartits per tota la superfície, que li permeten el reconeixement del medi ambient mitjançant les sensacions del tacte,

pressió, temperatura i dolor; Vigilància immunològica davant les infeccions i elements estranys gràcies a les cèl·lules fixes o transeünts de la pell; Termoregulació mitjançant la producció de la suor; Funció metabòlica consistent en la síntesi de vitamina D; Funció estètica, si la cuidem permet tenir un millor aspecte i atractiu general; A més a més, actualment també ha adquirit la característica d'identificació mitjançant empremtes dactilars i plantars.

La pell és una de les parts de l'organisme més atractiva, ja que està en renovació constant. Es calcula que la epidermis es renova cada 20 a 30 dies, termini que pot veure's alterat per determinats estímuls mecànics (ferides), l'edat, certs medicaments, etc.

Jordi Leiva Andrade (Podòleg i Fisioterapeuta)
Gisela Rosell Lavaquiol (Podòloga)
podologiadora@gmail.com

PODOLOGIA

- Esportiva
- Geriàtrica
- Infantil
- Estudis de la marxa
- Durícies / Ulls de poll
- Ungles clavades
- Fongs, berrugues, úlceres
- Silicones

FISIOTERÀPIA

- Tractament de lesions esportives
- Tractaments d'esquena
- Rehabilitacions
- Drenatge limfàtic
- Estiraments i reforç muscular
- Embenats Neuromusculars
- Altres teràpies

**PODOLOGIA
TORÀ**

Plaça del Vall nº19 1r 1a
TORÀ

630-111-145

podologiadora@gmail.com

COM LI EXPLIQUES QUÈ PASSA?

Aquests dies, tu i el teu fill, heu estat testimonis d'uns fets històrics que no us han deixat indiferents. Alguns heu viscut aquests fets a tocar de pell i d'altres a través dels mitjans de comunicació i sobretot a través de les moltes converses mantingudes amb els que més estimes i amb els teus veïns.

El teu fill també és conscient que estan succeint fets que sobrepassen la seva capacitat de comprensió i assimilació perquè transgredeixen els valors que sempre li has anat transmetent. Igual que tu, en algun moment, ha sentit angoixa i preocupació per aquesta situació que viu en directe.

En aquests moments no és fàcil deixar de banda la càrrega emocional que ens han generat els fets, però cal fer-ho i prioritzar l'objectivitat. La pluralitat dels que formem la societat fa que no tothom vegi els fets de la mateixa manera ni des del mateix punt de vista. Si més no, tots som veïns i compartim els espais, el temps, les

amistats, les activitats... i per tant el nostre principal valor ha de ser el del respecte.

Així doncs, en tot aquest context cal que estiguis al seu costat i l'ajudis. Ho pots fer tenint en compte les pautes següents:

- Parleu, deixa que pregunti tot allò que tingui al pap.
- Dóna-li la informació que et demana en el moment que te la demana.
- No li afegeixes més informació de la que t'ha demanat, dóna-li temps per assimilar i comprendre.
- Dóna-li les respostes quan te les demana, no ho deixis per una altra hora.
- Utilitza paraules senzilles i planeres.
- Procura que les respostes o explicacions siguin breus i clares.
- Evita frases rebuscades que només condueixen a la confusió.

Segueix transmetent-li els valors que sempre li has ensenyat (diàleg, solidaritat, cohesió, respecte, generositat, cooperació...) que són els que el conduiran cap a la bona convivència i entesa.

Montse Miquel Andreu
Pedagoga, Núm. col. 969
www.uncopdema.cat

www.facebook.com/uncopdemaguissona
www.instagram.com/uncopdema

L'ÈXIT D'UNA BONA FORMACIÓ
ESTÀ GARANTIDA QUAN EL TEU
FILL S'HO PASSA BÉ APRENT

un cop de mà
suport pedagògic

- ESTIMULEM ELS **BONS HÀBITS D'ESTUDI**
- **ADAPTEM LES TÈCNiques D'ESTUDI AL TARANNÀ DEL TEU FILL/A**
- TREBALLEM ELS **CONTINGUTS DE PRIMÀRIA I ESO INDIVIDUALMENT**
- **PERSONALITZEM EL MATERIAL QUE NECESSITA EL TEU FILL/A**
- **APLIQUEM TÈCNiques PER REFORÇAR L'ATENCIÓ I LA CONCENTRACIÓ**

Plaça de la Plana, 2 Baixos · 25210 Guissona · Tel. 666 732 422
www.uncopdema.cat
www.facebook.com/uncopdemaguissona

REPÚBLICA

Dir que Catalunya sempre ha format part d'Espanya, ja són ganades d'emboligar la troca. En tot cas, ho haurem estat "per pebrots" dels borbons, és clar.

Ja el 16 de gener de 1641 va ser proclamada la República Catalana per part de la Junta General de Braços de Catalunya amb l'objectiu de posar el principat de Catalunya sota la protecció del rei de França.

Vam gaudir de les Constitucions de Catalunya, que eren normes promulgades pels comtes de Barcelona i aprovades per les Corts Catalanes. Les constitucions es diferenciaven dels "capítols de cort" i "actes de cort" pel fet d'aparèixer com a iniciativa del comte, sotmesa a l'aprovació dels Braços en les Corts, fet sense precedents a Europa. Tenien preeminència sobre les altres normes legals i només podien ser revocades en les corts generals del Principat. Les constitucions podien modificar fins i tot els Usatges i els privilegis, encara que aquests fossin irrevocables. Com a dret paccionat no podien contradir-se per decrets o sentències reials. Les Constitucions Catalanes foren abolides per Felip V de Castella el 1714.

L'Estat Català dins de la República Federal Espanyola va ser proclamat a Barcelona el 9 de març de 1873. Va ser una proclamació federalista republicana, no separatista. La Diputació Provincial de Barcelona va triar al federalista republicà Baldomer Lostau i Prats com a president provisional de l'Estat. Després que el president de la Primera República

espanyola, Estanislau Figueras, i el cap del partit federal, Francesc Pi i Margall, prometessin la dissolució de l'exèrcit espanyol a Catalunya.

També la República Catalana va ser un estat proclamat el 1931 per Francesc Macià com "una República Catalana dins de la Federació Ibèrica". La seva durada va ser molt curta, de tres dies.

El 6 d'octubre de 1934 va tenir lloc a Barcelona la proclamació de l'Estat Català dins la "República Federal Espanyola" per part del president de la Generalitat de Catalunya, Lluís Companys. Aquests fets s'enquadren dins la vaga general revolucionària iniciada el 5 d'octubre i són posteriors a l'entrada de la CEDA el 4 d'octubre en el govern de la República, en virtut dels seus resultats a les eleccions generals de novembre de 1933, i són coneguts com "fets del 6 d'octubre".

Anem a obviar tot el període de la dictadura, que coneixem prou massa bé, fins arribar als nostres dies. La proclamació de la República Catalana de 2017 fa referència a la declaració unilateral d'independència de Catalunya sobre el regne d'Espanya, aprovada pel Parlament de Catalunya el 27 d'octubre de 2017 i suspesa pel Tribunal Constitucional el 31 d'octubre d'aquest mateix any. La proclamació va ser aprovada pel Parlament de Catalunya amb la finalitat de dur a efecte els resultats del referèndum d'autodeterminació celebrat l'1 d'octubre i establir un Estat sobirà independent.

Després del referèndum del pro-

cés sobiranista i paral·lelament a aquest, el Gobierno de Espanya va iniciar el procés d'activació de l'article 155 de la Constitució, a costa de la decisió del Senat espanyol, que permet al govern aplicar les mesures necessàries per assegurar el compliment de les mesures constitucionals a la Comunitat Autònoma. Casualment la seva efectivitat es va produir el mateix dia 27, data en què el president del Gobierno, Mariano Rajoy, va dissoldre el Parlament de Catalunya, va destituir al Consell Executiu de Catalunya i va convocar eleccions autonòmiques per al 21 de desembre de 2017.

Amb tot això és ben clar que Catalunya sempre s'ha rebel·lat contra el poder espanyol. En aquesta última ocasió s'ha proclamat la república però no s'ha pogut implantar

per dues raons: la manca d'infraestructures d'estat que s'havien de implantar progressivament i no s'ha pogut fer per culpa de la segona raó, la forta repressió de l'estat espanyol, que havia previst inclús l'assalt al Parlament si els diputats s'haguessin atrinxerat a dins. Tota la repressió de l'estat espanyol contra els catalans no ha aconseguit altra cosa que fer créixer el nombre de independentistes i, a la vegada, amb els empresonaments del càrrecs polítics del Govern i de les entitats Òmnium i ANC, han reblat el clau aconseguint que els independentistes, a més, fossin antiespanyols.

Ara, per desmobilitzar-nos de cara al 21-D, estan distribuint mentides a tort i a dret. La mentida d'un ministre que diu que no s'ensenyava espanyol a les nostres escoles, la

mentida que situa falsament uns nens com a escuts humans, la mentida que ens acusa d'incitació a l'odi malgrat les demostracions de comportament pacífic i respectuós, la mentida que envia Jordi Sánchez i Jordi Cuixart a la presó per violents, la mentida que vol fer de la presidenta Forcadell una traïdora, la mentida que vol convertir el nostre president, Carles Puigdemont, en un covard.

Amics, nosaltres a la nostra. Està molt bé que es presentin per separat ERC, Junts X Cat i CUP. Segur que així no s'escaparà cap vot independentista i no haurem de escoltar durant la legislatura que hem guanyat amb diputats però no amb vots. Ara Sí!!!

Quico Perdigo

CONSTRUCCIONS I REFORMES

M. COBERÓ - X. TORNÉ

els paletes del Llobregós

Tel. 620109517 - 690311965

QUÈ VOLEN AQUESTA GENT QUE TRUQUEN DE MATINADA?

Com diu la lletra de la bonica i vella cançó que la cantautora Maria del Mar Bonet va interpretar en la manifestació per demanar l'alliberament d'en Jordi Sánchez i Jordi Cuixart, què punyetes vol l'Espanya rànica i opressora de la bona gent de Catalunya? Què volen dels catalans? Què els hem fet per mereixe'ns tan barró? Per què ens volen envair i adoctrinar? Senzillament no hem fet res malament i ho saben. Som un poble pacífic i treballador que vol volar sol i ja està. Sabeu el que passa també? Que el govern espanyol no sap perdre ni manar i el fet que l'u d'octubre poguéssim els catalans votar el referèndum quan ells havien dit per activa i per passiva que no es faria. Després per postres el nostre parlament sobirà proclama la República a bombo i plateret; això els va treure de polleguera i es clar van agafar l'article 155 per on van voler, infringint i saltant-se tots els passos haguts i per haver pel forro per tal d'aniquilar-nos sense cap mirament. La justícia espanyola es lenta i feixuga, però renoi quan a ells els hi enterea a córrer tots i sense encantar-se. Quina barra que tenen!

No ens mereixem de cap de les maneres el tracte vergonyós i aberrant que han sofert dia rere dia les nostres institucions i els nostres dirigents polítics i socials al llarg d'aquets últims mesos i per aquest motiu mourem cel i terra, aquí, a Europa i al món sencer si cal, per

tal que ens escoltin i ens facin cas. Prou repressió, prou presos polítics i més democràcia.

El govern d'en Rajoy i els seus jutges a sou han tirat pel dret amb el beneplàcit del PSOE i Ciutadans,

empresonant primer als presidents de L'ANC i d'Òmnium i després vuit dels nostres consellers del Govern elegit democràticament a les urnes i el nostre president Puigdemont i quatre consellers més cap a Brussel·les mig exiliats i unes hores també a la presó la Presidenta del Parlament. També s'han denunciat tractes vexatoris cap a algun dels consellers de la Generalitat quan els portaven a empresonar.

Així no anem enlloc i per tant estareu amb mi que posar gent a la presó per motius polítics no és la solució i per aquesta raó no pot ser que els representants escollits democràticament pels catalans enfrontin a penes que, segons he sentit, poden arribar a

30 anys. No, no i no. No ho podem permetre de cap de les maneres i per aquesta causa hem de marxar d'Espanya a corre cuita. El projecte independentista català mai ha estat violent ni mai ho serà. Ens

hem manifestat mil vegades i sempre amb civisme i educació, cosa que no tenen a Madrid ni de broma. No hem rebut quasi cap recolzament ni nacional ni internacional, però tinguem fe i no perdem les esperances ni tirem la tovallola tan aviat. Hi ha un pla B segur a la recambra i hem d'estar al costat del nostre president Puigdemont fins al final i confiar amb els nostres dirigents. No ens fallaran ni nosaltres tampoc. Seguirem fent manifestacions pacífiques i multitudinàries, cassolades, vagues generals amb seny, anirem a les institucions europees i allí on faci falta per tal que d'una vegada per totes es reconegui el dret que té Catalunya de ser un país independent i lliure. Portem molts anys els catalans anhelant que ens deixin caminar sols i en pau i per tot això hem d'arribar fins al final i costi el que costi. Haurem de fer molts sacrificis segur, i no en tingueu cap dubte que així serà, però és el que hi ha, i si el 21 de desembre s'ha d'anar a votar anirem a votar i a veure què passa. Hem arribat fins aquí i ara ja no hi ha marxa enrere. Salut i visca la República Catalana.

Josep Verdés

LLOBREGÓS INFORMATIU no és fa responsable ni subscriu necessàriament les opinions expressades pels autors dels articles publicats

info@llobregos.info

LA REVELACIÓ D'OCTUBRE

El que hem vist aquest mes d'octubre ha estat increïble. D'entrada no puc pas adjectivar el temps viscut de cap altra manera sense decantar-ne la balança ideològica. Hem parlat de política a tota hora i amb tothom, supurant segons com indignació, fiblades de dolor o clímaxs d'emoció, endolcits amb vermuts de diumenge o en sopars amb amics. El Whatsapp, les xarxes socials i els mitjans en general han servit producte fresc durant 24 hores seguides, a vegades adulterat i sovint directament tòxic, per consumir *ad libitum* sense prescripció mèdica. Algú ens hauria d'explicar si, com sembla, la sobredosi de realitat política-gore ha substituït provisionalment a la ficció de Netflix i les grans plataformes audiovisuals. ¿Algú ha pogut centrar-se en un llibre, seguir mirant sèries amb la freqüència que ho feia o anar al cine o al teatre amb la mateixa regularitat de sempre? Sabem que, sota les grans gestes, la gent sempre ha esmorzat i ha fet les seves coses com sempre, però una àurea històrica ens ha sobrevolat. I el relat ha sobrepassat el circuit català de sales, per ser un dels protagonistes destacats de les distribuïdores de cine internacional.

Hem votat contra vent i marea, gent molt diferent i molt d'ordre, i ens ha pegat la policia espanyola, en versió Guardia Civil o Cuerpo Nacional de Policía, en nom d'Espanya i de la seva Constitució, en igualtat de condicions, fossis punki o jubilat. Farts de provar-ho de totes les maneres, durant anys i amb tot tipus d'interlocutors, com a catalans hem tirat pel dret. Divuit vegades en diferents formats diuen que s'ha provat de demanar un referèndum d'autodeterminació pactat, i més de divuit ens han tancat la porta als morros.

Han empresonat preventivament als dos principals líders civils del moviment independentista, els presidents de l'Assemblea (ANC) i d'Òmnium Cultural, Jordi Sánchez i Jordi Cuixart. Els han acusat d'un delictes

que no se sosté, siguis o no independentista, manipulant els fets com els serveis secrets russos feien amb els opositors que acabaven al Gulag.

Han empresonat a mig govern català. Sí, senyors, som al 2017 i han posat a la presó al govern democràticament elegit pel poble per haver fet la Declaració d'Independència. Han dissolt el Parlament de Catalunya i la Generalitat i han convocat unes eleccions a mida, a veure si, ara sí, sabem votar el que toca. Han dictat ordre europea de detenció per al President i el govern legítim que s'ha exiliat a Brusselles per supervivència. I han amenaçat que, en les eleccions

del 21 de desembre –il·legítimes a ulls de molts– es tornarà a aplicar l'article 155 les vegades que calgui fins que ens portem bé d'una vegada.

I n'hem desemmascarat a molts: el Partit dels Socialistes de Catalunya, amb PP i Ciutadans, donant suport a l'aniquilació de les institucions pròpies de Catalunya. El PSC, com a últim refugi de les elits catalanes antisobiranes.

I per acabar el quadre: en temps de descompte d'aquest article, s'ha mort el fiscal general Maza a l'Argentina d'una infecció renal. Així, s'afegeix a les morts naturals de Rita Barberá i els altres del cas Gürtel. Tot està obert, però no sé si tot és possible.

Roger Besora
roger.besora@gmail.com

LA CUINA DEL LLOBREGÓS

Assumpció Caellas (Ardèvol)

Ester Closa. - Filla de ca l'Agustina de Calonge de Segarra, fa 37 anys es va casar amb el Ton i des d'aleshores que viu a la casa Moncunill d'Ardèvol.

L'Assumpció és un cul inquiet, una persona molt activa i treballadora. És monitora de gimnàstica per a gent gran i sempre participa a les activitats que es

fan al poble i rodalies. Avui ens ha preparat un arròs amb verduretes, un plat de proximitat, ja que totes les verdures i hortalisses que hi ha posat són del propi hort! També és un plat amb una bona varietat de colors, i això vol dir que porta moltes vitamines diferents!

ARRÒS AMB VERDURETES

Ingredients (per a 6 persones)

(Les quantitats són orientatives, ja que l'Assumpció hi posa les verduretes en funció de quines té i les seves mides)

- 200 g de ceba
- 200 g de pebrot verd o vermell
- 200 g d'albergínia
- 200 g de carbassó
- 100 g de pastanaga o carabassa
- 100 g de mongeta verda
- 400 g de gambes pelades congelades
- 4 cullerades de tomàquet en conserva de casa
- 1 polsim de gingebre en pols
- 1 raget de conyac
- Fumet (api, porro, julivert i sal)
- 480 g d'arròs bomba (80 g/persona)

Procediment

Primer fem el fumet, amb els ingredients que tinguem o més ens vinguin de gust. Si el fem nosaltres i amb productes de l'hort, sempre serà més natural que el de compra.

Les verduretes i hortalisses les sofregim per separat, ja que cada una té un temps de cocció diferent: En una paella hi sofregim la ceba a foc lent fins que quedi ben feta i hi afegim la pastanaga. En una paella a part hi posem primer el pebrot, després les albergínies pelades i finalment hi afegirem el carbassó. Les mongetes verdes cal bullir-les. Fregim les gambetes amb un raget de conyac i després hi afegim les quatre cullerades de conserva de tomàquet. Perquè agafi un color intens, cal que es cogui una bona estona. L'Assumpció recorda la frase de la seva mare "Si vols fer un bon sofregit l'has de fer a foc lent i molta estona".

Ara que ja tenim els sofregits fets, en una cassola hi posem uns 10 cullers de fumet (que el tenim bullint en una cassola) i a continuació hi afegim l'arròs. També hi anirem afegint les gambetes amb tomàquet, i els sofregits de verduretes i l'últim que hi afegirem seran les mongetes verdes.

Des que comença a bullir, comptarem 15 minuts i apagarem el foc. Tenim més fumet a l'olla per si n'hem d'afegir més endavant. Durant aquest 15 minuts, podem tastar-lo per si cal rectificar-lo de sal. Aquesta feina la fa el Ton i ens confirma que està al punt! Així que un cop han passat els 15 minuts, deixem la cassola tapada durant 5 minuts perquè acabi d'agafar la textura final.

A Moncunill, aquest plat l'acompanyen amb un platet d'olives curades a casa i amb un got de vi de la Pera. Bon profit a tothom!

SERVEIS AGRARIS RIUS S.L.

Avinguda Santuari 3
25215 **Sant Ramon** (Lleida)

639 338 314

639 338 315

**SERVEI
A DOMICILI**

www.serveisagrarisrius.com

VENDA DE:

**CARBÓ PER
A CALEFACCIÓ**

**CARBÓ VEGETAL
PER A BARBACOES**

**CLAFOLL D'AMETLLA
SENCER I TRITURAT**

PÈL·LET

PINYOL D'OLIVA

**LLENYA SECA
D'ALZINA, AMETLLER,
ROURE I OLIVERA**

 a granel en big-bags en sacs

Ja tenim a la venda els olis d'oliva verge extra de les següents denominacions d'origen:

Les Garrigues, Montes de Toledo,
Priego de Córdoba, Sierra de Cazorla,
Aceite de la Comunitat Valenciana
i Aceite del Bajo Aragón

TE'LS PORTEM A CASA

Per a més informació:

639 338 315

639 338 314

SERVEIS AGRARIS RIUS S.L.

EXCAVACIONS GERMANS

CASES

Oficines i magatzem: Polígon l' Aguda II, nau 8
25750 TORÀ (LLEIDA)
Tel / Fax: 973.47.36.16 / 629.28.55.18
e-mail: germanscases@excavacases.es

EXCAVACIONS - TRANSPORTS - CONTENIDORS - MATXUQUEIG

Plaça Major - Claret de Torà
telf. 973296008

Restaurant "Can Solé Xic"
Turisme rural "Cal Miramunt"
calmiramunt.claret@viladetora.net

**Construccions
Sant Gil, S.C.C.L.**

c/ Montsec, 21 - 25750 TORÀ
Tel. 973 473 547 consangil@telefonica.net

Agent
col-laborador

Plaça de la Creu, 3
25750 - Torà
Tel. 973 473 317
Fax 973 473 644
info@cofisco.es

WWW.
valldellobregos

Presentació
Situació
Municipis
Racons d'interès
Les masies
Rutes

La natura
La prehistòria
La frontera
L'art medieval
El barroc
L'arquitectura
popular
Paisatges
Festes i tradicions
Serveis

Llobregós
Informació

*“Quan es
busca tant
la manera
de fer-se
tèmer,
sempre
es troba
primer
fer-se odiar”*

Montesquieu

LLIBRES RECOMANATS...

Dani Vidal

Mark Haddon
"El curiós incident del gos a mitjanit"
Edicions La Magrana (2004)
269 pàgines

Mark Haddon (Northampton, Anglaterra, 1962) és un il·lustrador i escriptor que va iniciar la seva exitosa carrera literària amb llibres per a infants. El 2003 va publicar

la seva primera novel·la destinada al públic adult, *El curiós incident del gos a mitjanit*, que va ser tot un èxit de crítica i de lectors, i que va obtenir prestigiosos premis.

Gràcies a l'èxit de la novel·la, el text es va adaptar al teatre i es va estrenar al Teatre Nacional d'Anglaterra l'any 2012.

La novel·la fou traduïda al català l'any 2004 per Rosa Borràs. L'adaptació teatral també arribà a

Catalunya, dirigida per Julio Manrique, l'any 2015 al Teatre Lliure.

El protagonista, Christopher Boone, un noi autista de 15 anys, troba el gos de la veïna mort i decideix investigar-ne les causes, emulant el seu admirat detectiu Sherlock Holmes. La novel·la està escrita des del punt de vista del noi, la qual cosa fa que el lector s'endinsi en el complex món interior d'un jove autista. Christopher té un gran domini de les matemàtiques, però sap molt poques coses dels humans i de l'entorn que l'envolta, ja que no ha anat mai sol més enllà de la botiga del carrer.

La investigació de l'assassinat del gos farà que Christopher trenqui moltes barreres i s'endinsi en el món dels adults. Es trobem davant d'una narració directa del protagonista, sincera i que ens fa qüestionar el comportament que s'espera de les persones adultes. De lectura molt recomanada.

www.outletlamparas.com

horari: de 8:30 a 13:30 h. i de 15:00 a 18:45 h.

afores, s/n
25750 Torà (Lleida)

LLIBERTAT!

Sé que molts i moltes de vosaltres espereu amb can-deletes la secció d'aquesta revista anomenada "el monòleg és cosa de dos". En conec més d'un i una que li agraden tant els meus monòlegs que quan en llegeixen un, em truquen, me'l comenten i em pregunten sobre el pròxim tema que tractaré. Gràcies pare, gràcies mare pel vostre suport.

La gent que em coneix sap que m'agrada l'humor, que sempre tinc el "xiste" a punt, que sempre intento fer riure a la gent perquè em fa feliç, no em costa gaire, i perquè enganyar-nos, perquè és gratis. No obstant, estimats lectors i lectores, en aquest moment, permeteu-me que m'esvaeixi (encara que sigui per un moment) d'aquest món de jocs de paraules, d'estructures d'acudits ingeniosos, d'exageracions, de comparacions, de recursos literaris, del *setup*, del *punchline*, o dels *running gags*...

Si bé és cert que podria aprofitar el moment polític que viu el nostre país per esculpir, mitjançant una mirada humorística, la interpretació dels esdeveniments dels últimes setmanes, començant pel Referèndum de l'1-O i acabant per l'engarjolament de mig govern legítim de la Generalitat, no tinc la suficient energia i sentit ètic per treure'n algun somriure.

Des d'aquest petit espai, en aquesta humil revista (però per això no és menys important), em vull sumar a la veu de tot un poble que reclama la llibertat d'un govern legítim, d'unes bones persones, d'uns pares i unes mares. La paraula llibertat és, potser, una de les paraules amb més significat del món. Podríem dir que és com la senyal Wifi de casa: sempre penses en ella quan no la tens. És que fa ràbia eh! Quan veus allò de "conexión limitada"... que tu penses, "pues haver estudiat, i no en series tant de limitada!! (Ups, perdoneu, havia quedat en que avui res de monòleg).

Tornant al tema, la llibertat del poble de Catalunya per dur a terme una votació pacífica i cívica en forma

de Referèndum, es va veure combatuda per cossos policials de manera violenta i repugnant. Com comprendreu no hi ha cap acudit possible per contrarestar les imatges que ens varen arribar per les xarxes socials, només sentiments de ràbia, d'impotència i desesper.

També, la llibertat d'alguns membres del govern s'ha vist alterada per pensar diferent, i per portar a terme un programa electoral guanyat per majoria absoluta per la ciutadania de Catalunya. En definitiva, infaustos esdeveniments que s'apropen a altres països, a altres segles, a altres dictadors.

I com que això va d'imposicions, ja ens han aplicat l'article 155, que tal i com el seu nom indica, por el culo te la... (Perdoneu, però ho havia de dir). L'article 155 ja es pot equiparar amb l'home del sac per als contes, la Soraya per a la política, o Raphael per a la música. (Ho sé, res de monòleg però no me'n puc estar...).

El 21 de desembre tindrem unes noves eleccions. Aquestes diuen que sí que valdran, però això dependrà del resultat, com quan jugàvem de petits i no ens agradava perdre als partits de futbol del pati de col·legi i ens inventàvem el "qui la fa guanya". Doncs igual. De totes maneres, seran les eleccions més importants de les nostres vides, on els vots aniran lligats a la dignitat de tot un poble, però sobretot a la nostra llibertat. Pel bé d'aquest país, esperem que la llibertat guanyi, i el sentit de l'humor també. (Hi guanyarem tots, sobretot els meus pares que volen llegir més monòlegs meus).

Ah! Per cert: Llibertat Jordi Sánchez, Jordi Cuixart, Oriol Junqueras, Jordi Turull, Carles Mundó, Meritxell Borràs, Raul Romeva, Joaquim Forn, Josep Rull i Dolors Bassa.

Sergi Torrecasana

SUDOKU

		9			6	4		
	7	3	5	9		8		
4					3	2		
	2		8		5			
							2	8
7		5	6	2	9	3		
		2					4	
		8	3	4				
		7	9				8	6

SOLUCIONS: pàgina 54

El SUDOKU consta de 81 caselles distribuïdes en 9 fileres i 9 columnes dividides en àrees de 3x3. Cal omplir les cel·les buides amb els números de l'1 al 9, sense repetir-ne cap a cap filera, ni a cap columna, ni a cap quadrat de 3x3.

Sant Jordi

Sant Jordi volgut,
 Patró de la nostra Pàtria,
 que prenguéreu tirans
 i vàreu matar l'aranya.

Escolteu d'un tendre infant
 una petita pregària
 que surt del meu cor,
 un cor petit que vos aima.

M'han dit els més grans que jo
 que la Pàtria està malalta,
 està feble de tristor
 i es corseca d'enyorança.

És cer, Sant Jordi gloriós,
 que la Pàtria està malalta?
 Si la Pàtria està malalta
 ben prompte serà salvada.

La salvaran tots els homes
 que són tendres infants ara,
 la salvaran tots els fills
 de la terra catalana

(Poesia popular de 1840, recitada a Capelles per Rosa Marcel·la Palau de 94 anys, mare de Montserrat Martí, de can Soteres de Torà)

ACUDITS

Un que estava una mica sonat, amb complexa de moto, es passava el dia fent "rum-ruuuuummm" "rum-ruuuuummmmm..."
 -Podries deixar de fer això?? -li va dir un amic seu que ja n'estava tip de sentir-lo.
 -Què passa, que et molesta el soroll?
 -No, el soroll no, em molesta el fum!

*** **

Anaven en un avió el Papa Francesc, el Rajoy i un escolanet de Montserrat. De sobte, l'avió va començar a perdre força i estava a punt d'estavellar-se. El problema era que només hi havia dos paracaigudes.
 Diu el Rajoy: "Com que jo sóc el president d'Espanya i em trobarien molt a faltar, saltaré el primer".

Agafa un paracaigudes i salta.
 El Papa i l'escolanet es miren i el Papa diu:
 -Nen, tira't tu que jo ja sóc gran i tu encara tens molta vida per endavant.
 L'escolanet riu i diu:
 -No pateixi, Sant Pare, que el Rajoy s'ha tirat amb la meua motxilla...

ENDEVINALLA

Amb un mort vaig parlar
 i el seu secret em va dir:
 ell la boca no va obrir,
 jo res no li vaig sentir
 i sé tot el que em va dir.

FUTBOL

Al CF Torà els jugadors fan molt bona pinya

Toni Pinós.- Aquesta temporada el CF Torà ha arrancat bastant bé, encara que hem patit/perdut massa punts a casa. Actualment estem a la posició 10 amb 15 punts, 5 partits guanyats, cap d'empatat i 6 de perduts, amb 25 gols a favor i 16 en contra. Per la seva part, els jugadors fan molt bona pinya i el públic continua responent cada quinze dies al Camp de les Predisses.

Pel que fa als socis, ja s'han repartit els carnets i si algú està interessat en ser-ho serà molt benvingut. Pot contactar amb qualsevol membre de la Junta, com més serem més gran farem el club.

CLUB DE LECTURA PER A ADULTS

Ets una persona amb ganes de llegir, fer amics i xerrar amb l'excusa d'una lectura interessant? Estigues atent/a a la següent novetat:

La **Biblioteca Municipal Sant Jordi de Torà** posa en marxa el primer club de lectura per a adults! És obert a tothom i la participació és totalment gratuïta. A hores d'ara, comptem amb 8 participants que han decidit compartir el plaer de llegir amb altres lectors.

El club es reuneix en sessions mensuals (en principi, l'últim dimecres del mes) de les 20:00h a les 21:30h aproximadament, l'espai en què es realitza la tertúlia i el debat és a la mateixa biblioteca (Av. de Solsona, s/n). Amb la iniciativa de formar un club de lectura pretenem fomentar l'hàbit lector i promoure l'ús de la biblioteca així com donar-la a conèixer com a equipament cultural.

El calendari de les properes trobades és:

29 de novembre: *La nevada del cucut*, de Blanca Busquets
20 de desembre: *El espía que surgió del frío*, de John le Carré
31 de gener: *Un revolt a la carretera*, de Nicholas Sparks

Si t'animes i vols ser membre del club de lectura, apunta't a la biblioteca i se't proporcionarà tota la informació que necessitis!

No badis i inscriu-t'hi!
De ben segur que passaràs una bona estona!

CURSA DE MUNTANYA

XI Cursa de Muntanya Alta Segarra: la passió per córrer

Maria Garganté. - El 15 d'octubre Sanaüja va tornar a omplir-se per celebrar la onzena edició de la Cursa de Muntanya Alta Segarra, que com cada any és resultat de l'esforç i el voluntarisme d'una organització que amb pocs mitjans porten a Sanaüja un esdeveniment esportiu extraordinari i que posa en valor, a més, la bellesa natural del territori.

Aquest any, els vencedors de la cursa de 24 km foren, en la categoria general, Andreu Contijoch i Sílvia Puigarnau i en la de 10 km, Ahmed Hfairi i Anna Rosinés. Els corredors locals millor classificats en aquesta modalitat foren Jaume Alsedà Planes(6) i Tània Codina Montiel (2ª femení i 25 general). En la modalitat de 24km, els corredors locals més ben classificats foren Xavier Balagué i Gemma Salmerón.

Com que els mortals que mirem embadalits el que

considerem una proesa i ens preguntem sovint d'on surt la motivació per córrer, hem escollit uns petits fragments del que potser a hores d'ara és el nostre millor atleta de tots els temps, Kilian Jornet, que ens explica perquè corre al seu llibre *Córrer o morir*:

"...Crec que corro perquè simplement m'agrada, gaudeixo de cada instant i no he de pensar el perquè. Sé que en córrer i esquiar tot el meu cos i la meva ment es posen en harmonia i em permeten sentir-me lliure, per poder volar i expressar-me amb totes les meves armes." (...)

"Guanyar no vol dir acabar en primera posició. No vol dir batre els altres. Guanyar és vèncer-se a un mateix. Vèncer el nostre cos, els nostres límits i les nostres pors. Guanyar vol dir superar-se un mateix i fer realitat els somnis."

UNA FOTO PER RECORDAR...

El C.F. Torà, 1970

Antònia Balagué. - El poble de Torà sempre ha estat reconegut per les seves associacions culturals i esportives. Malauradament amb el temps moltes d'elles s'han perdut i d'altres de noves encara són "nadons". El que sempre ha estat al peu del canó ha sigut el C.F. Torà que, tot i estar a punt de desaparèixer en algunes ocasions, s'ha refet cada vegada i ha conegut moments de força esplendor.

Aquests antics jugadors de la temporada 1970-1971 formaven un gran equip i aquí detallem els seus noms. Un record pels que ja no hi són.

Qui són?

D'esquerra a dreta, a la fila de dalt: Fonso Parramon (president), Baltasar Grau (entrenador), Ramon Aynés, Estanislao Cerecrols, Jaume Sangrà, Joan Josep Argerich, Paco Morales i Ramon Pujol.

A la fila de baix: Ramon Giralt, Josep Sala, Joan Miramunt, Ramon Muntada i Jordi Balcells.

VENDA
INSTAL·LACIÓ
REPARACIÓ
MANTENIMENT

TELECOMUNICACIONS
IMATGE I SO
INFORMÀTICA
TELEFONIA
COMPONENTS
ACCESSORIS

ELECTRONICA MCA

MAGÍ COSCOLLOLA ANDREU

C/. del Vall, 6 Tel./Fax 973 473 350 25750 TORÀ
e-mail: mca@viladetora.net

Solucions pàg. 51

Endevinalla

El llibre

Sudoku

8	5	9	2	1	6	4	3	7
2	7	3	5	9	4	8	6	1
4	6	1	7	8	3	2	9	5
1	2	4	8	3	5	6	7	9
9	3	6	4	7	1	5	2	8
7	8	5	6	2	9	3	1	4
5	9	2	1	6	8	7	4	3
6	1	8	3	4	7	9	5	2
3	4	7	9	5	2	1	8	6

JOLONCH MATILLAS, C.B.

CENTRE COMERCIAL

C/ Eres, 14
25750 Torà (Lleida)
Telf. 973473217

C D T

Clínica Dental Torà

Dra. SILVIA ZURITA RODRÍGUEZ
Dr. CHRISTIAN TAYEDA LEMA
Professor de la Universitat de Barcelona

Plaça de la Creu, 13
Tel. 973 47 35 27
25750 TORÀ

MASCULÍ ~ FEMENÍ ~ INFANTIL

+ de
1990-2015
25 anys
al vostre costat!

FORMA

Sense matrícula!

OFERTA ESPECIAL UNIVERSITARIS !!!
50 euros

Preu tot l'any per:
NADAL-PASQUA-ESTIU I ELS DIVENDRES

NOVETAT !!! Virtual Indoor
Cycling

&

Virtual fitness
professional

C/ Notari Josep Faus, 5 Tel. 627970213 GUISSONA www.gimnasnovaforma.com

des de 1928 al seu servei.

VILAMŪ

MATERIALS PER A LA CONSTRUCCIÓ
I TALLER DE MARBRE

Rajola a partir de 3 €/m²

CONJUNT DE 8 PECES:

Plat dutxa TOTMASSA 70x100
+ Mampara vidre 80 + Moble
Bahía 80 + Encimera lavabo
porcellana + Monomando la-
vabo + Mirall llis + Columna
dutxa termostàtica + vàter
complet

tenim tot
allò que
busques!!

Descobreix les nostres
promocions també a

www.vilamu.com

Preu vàlid fins a final d'oferta

Hostal Jaumet

Més de 100 anys fent cuina casolana

Fundat el 1890

Ctra. Barcelona-Andorra, s/n
Tel. 973 473 077
Fax 973 473 081
25750 - TORÀ (Lleida)
www.hostaljaumet.com
info@hostaljaumet.com

- REPARACIÓ GENERAL
- GRUA PERMANENT
- TAXI

Taller

TORANÈS
d'A. FERRER

COMPRA I VENDA DE VEHICLES NOUS I D'OCASIÓ

Ctra. Andorra S/N Tels.: 973 473 080 - 607 559 909
25750 TORÀ (Lleida)

50^è
aniversari
1964 - 2014

"Maquí"

www.casamagi.com

Botiga i venda online

*Ara, Casa "Maquí"
entra a casa teva*

Casa *Maquí* posa al vostre servei la nova **botiga online**,
un **espai on podeu comprar els nostres productes**
elaborats de manera tradicional i amb la qualitat de sempre.

Botiga Plaça de la Creu, 7, 25750 Torà Tel. 973 473 051
email antigacasamagi@gmail.com www.casamagi.com

Llobregós
informatiu

Una publicació de l'Associació
del Patrimoni Artístic
i Cultural de Torà

